71STE JAARGANG No. 9171 WOENSDAG 10 NOVEMBER

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.- per maand (bij vooruitbetaling)

Ook „West Indian" gaat varen in de Carribean

Antilia zal concurrentie door betere service wel aankunnen

Londen. — De „Times" bevat een bericht van een correspondent uit Barbados, dat melding maakt van de inschakeling van de „Antilia" in het interinsulair vervoer in de Caribische wateren en voorts van de Amerikaanse „Three Bays Line" onder Britse vlag voor het vrachtvervoer op de lijn Miami-Pensacola-Galveston en veertien Caribische en Zuidamerikaanse havens.

De scheepvaartcorrespondent van de „Times" schrijft daaronder, dat het schijnt, dat het beroep van de bevolking van West-Indië om een bevredigende interinsulaire scheepvaartdienst beantwoord is boven de meest optimistische verwachtingen. Sedert twee jaar, ongeveer sinds de twee Canadese schepen, die de dienst onderhielden, uit de vaart genomen werden, maakte men zich ongerust inzake een gelijkwaardige vervanging met het argument, dat het tekort aan een regelmatige interinsulaire Caribische dienst de individuele ontwikkeling en regionale samenbinding vertraagde. Slechts kort geleden werd bekendgemaakt, dat de onderhandelingen voltooid waren tussen een uitvoerende maatschappij en de gouvernementen van Brits West-Indië en het Verenigd Koninkrijk inzake een nieuwe dienst door het s.s. „West Indian" (3.500 ton) van Januari a.s. af. Het zal passagiers en vracht vervoeren en varen volgens een schema van ongeveer drie weken tussen tien haven in het Caribische gebied. Tenminste een deel van deze dienst zal eveneens uitgevoerd worden door en dus waarschijnlijk in concurrentie van de „Antilia" en de „Three Bays Line" waarvan de „Antilia" echter de concurrentie door een betere service wel zal aankunnen. Een belangrijk aspect is, dat de Britse plannen, die, naar men meent, opgesteld zijn zonder kennis van mogelijke mededingers, voorzien in drie jaarlijkse betalingen door de gouvernementen van West-Indië en het Verenigd Koninkrijk, daar volgens een recente officiële verklaring „erkend wordt, dat de dienst zich in het beginstadium niet kan bedruipen".

Wand van Panamakanaal ingestort

Voorlopig slechts eenrichtingsverkeer

Panama. — Een gedeelte van de steile wand van het Panama-kanaal is ingestort en als gevolg daarvan is thans slechts een eenrichtingverkeer door het kanaal mogelijk. De scheepvaart tussen de Stille Oceaan en de Golf van Mexico ondervindt daardoor grote vertraging.

De instorting heeft zich voorgedaan op de plaats waar een overhangende aard- en rotsmassa al geruime tijd gevaar opleverde, in de kanaalsector die bekend staat als de Gaillard-insnijding. Op deze plaats is de doorvaartbreedte teruggebracht van 90 tot 50 meter.

De kapelmeester luistert scherp naar elke toon, die niet in het geheel klopt en wijst hier dan op. Sergt-Majoor Brul heeft voorwaar geen gemakkelijke taak. Maar het laat zich aanzien, dat hij in zijn opdracht, om in korte tijd een goede kapel te vormen, zal slagen.

Marinierskapel oefent met nieuwe instrumenten

Geste van Curacaoenaars maakt uitbreiding van Kapel mogelijk

Willemstad. — Elke morgen, wanneer men langs het Mariniers-kamp Suffisant rijdt, kan de voorbijganger marsliederen horen spelen door de Mariniers kapel van Suffisant, die dagelijks in een der lokaliteiten van de kazerne hard oefent om, wanneer de tijd is gekomen, goed voor de dag te kunnen komen. Zoals bekend is indertijd bij de afscheidsparty van Overste Nass door de heer Shon Cai Winkel namens enkele vooraanstaande burgers van Curaçao een check aangeboden voor de aankoop van muziekinstrumenten voor de kapel. Een groot gedeelte van de benodigde instrumenten is inmiddels aangekocht, ruim vier weken geleden begon de Sergt-Majoor Brul met oefenen en nu reeds zijn de resultaten heel goed te noemen.

Gistermorgen tijdens het oefenen van de kapel zijn wij even een kijkje gaan nemen in het Marinierskamp. De Eerste Officier Majoor van den Heuven was zo vriendelijk ons het een en ander over de Marinierskapel te vertellen. Met „kunst en vliegwerk" zijn nu een 27 man bij elkaar gezocht, die allen reeds iets van muziek af weten. Velen van deze Mariniers hebben reeds in een band gespeeld. De Sergt-Majoor Brul blijkt een streng kapelmeester te zijn en is niet gauw tevreden. Hetgeen wij gistermorgen echter van de band hoorden, was lang niet kinderachtig. Het houdt de beste verwachtingen voor de toekomst in.

Tot nu toe werden aangekocht:
4 bugles, 2 pistons, 2 trompetten, 2 trombones, 2 alt hoorns, 1 grote trom, 1 kleine trom, bekkens en een bas. De kleine trom, de bekkens en de bas zijn nog niet gearriveerd maar worden zeer binnenkort verwacht.

De aankoop van de instrumenten is, zoals gebleken is, zo efficiënt mogelijk geschied. De muziekinstrumenten zijn

En hier zijn dan de „blazers". Tezamen met de andere leden van de kapel vormen deze Mariniers het machtige geluid, dat men des morgens op Suffisant kan horen. Binnenkort zal hopelijk de kapel zo ver zijn, dat ook het publiek er van kan genieten.

zeer duur, voorlopig heeft men echter genoeg instrumenten voor de zg. „Kernbezetting", waaromheen de hele kapel wordt gebouwd. Hopelijk kan de kapel van Suffisant een permanente bezetting houden van een 30 man, de moeilijkheden echter die men heeft met overplaatsingen etc. zijn niet te onderschatten. Want wie zegt dat indien een goede trompettist naar Nederland teruggaat, er een goede voor terug komt? Het is allemaal vrijwilligerswerk en de medespelers van de kapel hebben in diensttijd allemaal hun werk. Van hogerhand wordt zoveel mogelijk medewerking verleend, want de militaire leiding is ook trots op haar korps en ziet bij een defilé ook graag een goede, eigen kapel.

Op onze vraag, of de kapel op 10 December a.s. bij de 289ste verjaardag van het Marinierskorps actief zal deelnemen aan de mars, die vermoedelijk gehouden zal worden, kon de Majoor van den Heuven ons geen antwoord geven. „Beloven kunnen wij niets, maar de Sergt-Majoor Brul en zijn pupillen doen hun best," zeide de Eerste Officier.

Intussen bliezen de „muzikanten", de aanstaande Kapel van de Mariniers van Suffisant, uit volle borst een nieuwe mars. Onze eerste onofficiële kennismaking met de Marinierskapel van Curaçao is ons zeer meegevallen. Des te aangenamer zal het ons zijn deze nieuwe kapel in het openbaar te zien, de leden dragen dan de op Curaçao reeds bekende prachtige witte Mariniers-uniformen en dat zal zeker een prachtige aanblik opleveren voor de toeschouwers langs de weg.

Affiches van politieke partijen vindt men in deze dagen op de onmogelijkste plaatsen. Zoals bij voorbeeld hier op de hoek van het Zuikertuintje, waar de plakkers van de ene partij het bord van de andere partij voor hun propaganda benutten. Niet erg „comme il faut", maar het fatsoen wordt in deze opwindende dagen wel eens een beetje op zij gezet. „Bidu" heeft natuurlijk met de hele zaak niets te maken. Hoewel een frisse dronk in deze verkiezingsdagen voor velen wel eens goed is om wat af te koelen.

★★★ Belangrijke beslissing

Slechts enkele dagen scheiden ons nog van de Statenverkiezingen 1954 Slechts enkele dagen kunnen de kiezers der Nederlandse Antillen zich nog bezinnen op de belangrijke en voor de geschiedenis van dit rijksdeel wellicht historische beslissing, welke zij zullen gaan nemen.

De vier jaren, gedurende dewelke de oude Staten de belangen van het land moesten behartigen, kenmerkten zich door een grote wisselvalligheid in de wetgevende arbeid. In menig opzicht gaven de landsvertegenwoordigers blijk nog weinig begrepen te hebben van de democratische rechten en plichten, die een groeiende autonomie hen gaf en oplegde. De wijze waarop het wetgevende lichaam van de Nederlandse Antillen vaak is omgesprongen met de belangen van het volk, dat het vertegenwoordigde, heeft menig rechtgeaard burger van dit Rijksdeel ontmoedigd en tot sombere gedachten omtrent de toekomst dezer eilanden gebracht. Bepaalde partijen voerden een onverantwoordelijke obstructie tegen de Regering en beletten de Staten, toen zij hiertoe de gelegenheid zagen, zelfs nog maar één daad op wetgevend gebied te stellen. Zo lag het werk volkomen stil en de Regering, die hieruit haar consequenties had moeten trekken door heen te gaan, verschool zich achter de academische stelling, dat de Staten hun eigen zaken maar moesten behartigen en de Regering zich de moeilijkheden der volksvertegenwoordiging weinig behoefde aan te trekken. Alsof een regering, die moet samenwerken met een onmachtige volksvertegenwoordiging, zelf ook niet onmachtig is!

Er zijn, speciaal gedurende het laatste zittingsjaar, ongelooflijke en weinig bemoedigende dingen gebeurd binnen de muren van 's landsvergaderzaal. De democratische gedachte werd er in menige bijeenkomst op velerlei wijze geweld aangedaan en de stellingen, die bij tijd en wijle verkondigd werden, gaven de goegemeente weinig vertrouwen in de staatkundige en politieke toekomst van dit Rijksdeel. Bij meer dan een gelegenheid bleek, hoe onmondig de 22 van het Wilhelminaplein nog waren, hoe weinig raad zij wisten met hun plotseling verworven rechten en hoe weinig besef zij nog hadden van de plichten, die zij als de exponenten van de volkswil hadden.

Er is op de publieke tribune wel eens gelachen om een gevaarlijke uitlating van het een of andere statenlid, welke lijnrecht in strijd was met iedere gezonde opvatting van democratie. Dat lachen was echter niets anders dan een aanklacht van het volk tegen hen, die een jonge democratie reeds bij de wieg naar het leven stonden. Hoe vaak liepen de debatten niet dood in het slop van een enghartige partijpolitiek. De grote lijn werd uit het oog verloren. De leiding was slap. Iedere spreker kon tot in het eindeloze op het zelfde onderwerp terugkomen. Er waren niet voldoende bepalingen om de debatten binnen de perken te houden. Ook deze technische tekortkomingen werkten er toe mede, dat de discussies vaak verwaterden en in geen enkele verhouding meer stonden tot de belangrijkheid der te bespreken onderwerpen.

Het zij hier — ter wille van de waarheid — voor de geschiedenis vastgelegd, dat in de voorbije zittingsperiode niet alle Statenleden gelijkelijk een verkeerde opvatting van hun taak hebben gehad en de Staten in hun geheel meermalen goede wetgevende arbeid hebben vericht. Speciaal de vertegenwoordigers der middenpartijen, de K.V.P. en de C.O.P., hebben zich met een prijzenswaardige ijver van hun taak gekweten. Zij vertegenwoordigden in de voorbije vier 'jaar het beste wat een democratisch bestel aan gezonde ideeën en constructieve arbeid kan voortbrengen. Hun arbeid en die van figuren als Philip Henriquez en enkele weliswaar weinig imposante doch toch eerlijk werkende mensen als Vlaun en Kwiers, kan voor de wankelmoedige Antilliaanse kiezer van het jaar 1954 een waarborg zijn, dat de komende wetgevende periode in een gunstige zin zal gaan afsteken bij de voorbije, die in zo menig opzicht teleurgesteld heeft.

Ook in het werk van de Staten als geheel zijn nog genoeg „voldoende's" aan te wijzen. Het zou niet volgens de waarheid zijn, wanneer men het hoogste vertegenwoordigende college des lands in de afgelopen zittingsperiode een totale inertie en machteloosheid zou verwijten. Er zijn heel wat goede dingen tot stand gekomen. Laat ons alleen de aanvaarding met algemene stemmen van het Statuut noemen!

De komende verkiezingen zijn dan ook in meer dan een opzicht van het grootste belang. Allereerst zien wij in de datum van 15 November de afsluiting van een periode van experimenten op staatkundig en politiek gebied, een periode waarin zij die uitgekozen werden de belangen van het land te dienen, de regels van het democratische spel leerden en trachtten in de praktijk te brengen. Wanneer het aan hen, die dit ernstige spel speelden, thans duidelijk is, dat zij daarin menigmaal gefaald hebben omdat zij het met deze regels niet zo precies namen, dan kan de komende zittingsperiode hen een nieuwe kans bieden om het nog eens, en thans met meer toeleg en ernst, te proberen. De chaotische toestand op wetgevend gebied der laatste maanden zal toch zeker wel menige parlementariër en niet minder: menige kiezer de ogen geopend hebben. Zo iets was toch werkelijk een aanfluiting van democratie, waarvoor een land dat zich respecteert, zich moest schamen.

Deze verkiezingen zijn echter ook nog om een andere reden van gewicht. Wij hebben de indruk, dat het politieke beeld van de Nederlandse Antillen nog steeds niet stabiel is en dat het zich, naarmate de tijd vordert, blijft ontwikkelen. Deze verkiezingen zullen aan dit beeld een meer definitieve vorm geven. Er wordt in veel kringen alleen over de controverse D.P.-K.V.P. gesproken, alsof alleen over de vertegenwoordiging van deze beide partijen in de Staten een beslissing moet vallen. Er is echter een onmiskenbare aanwijzing, dat ook de K.V.P. bij dit stabiliteitsproces van het Antilliaanse politieke leven een voorname rol gaat spelen. Naarmate immers de tegenstelling tussen politiek gebaseerd op sentimenten enerzijds en op verstandelijke beginselen anderzijds zich onder de Antillianen toespitst, naar die mate zal het bestaansrecht van een principiële katholieke partij door steeds meer mensen ingezien worden. Het is om die reden nu reeds te verwachten, dat de K.V.P. stemmenwinst zal behalen.

Zoals wij reeds eerder schreven, zal het bij gelijke of ongeveer gelijke verhoudingen in de nieuwe Staten de ondergang van het Antilliaanse parlementaire leven betekenen, wanneer de D.P. en de (sterker geworden) P.P.A. opnieuw in de oppositie zullen gaan en hun toevlucht tot dezelfde obstructiemiddelen zullen nemen. Een leek begrijpt, dat het parlementaire leven van een jong land een dergelijke mishandeling niet verdraagt. De komende vier jaren zullen — alles wijst daar op — een tour de force vergen van de nieuwe Staten. Wanneer zij niet con amore en loyaal de regering in haar moeilijke taak ondersteunen, zal deze regering weldra met machteloosheid geslagen zijn, en zullen de Nederlandse Antillen daarvan de gevolgen aan den lijve ondervinden.

Mogen de nieuwe Staten hun — men mag wel zeggen — historische zending begrijpen en mogen de Nederlandse Antillen binnen de eenheid van het Rijk weldra tot de zelfstandigheid groeien, die zij behoeven om zichzelf tot eigen heil met voortvarendheid en ernst te besturen.

De schietpartijen in de lucht

Amerika overweegt jager-escorte

Vlieg-incidenten in UNO en voor Internationaal Hof van Justitie?

Washington. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken John Foster Dulles zeide op een persconferentie dat de regering van de Verenigde Staten de mogelijkheid bestudeert om in de gebieden waar Russische MIG's toestellen van de Verenigde Staten hebben neergeschoten, deze door jachtvliegtuigen te doen escorteren.

Hij zeide voorts dat de Verenigde Staten overwegen het incident voor te leggen aan de Verenigde Naties en hij besprak de mogelijkheid om de kwestie voor het Internationaal Hof van Justitie te den Haag te brengen.

Hij beschuldigde de Russische regering van een leugen, als zij in haar nota zegt dat het Amerikaanse vliegtuig het eerste heeft geschoten. De Amerikaanse bemanning heeft in het geheel niet geschoten.

Op de vraag van een van de verslaggevers waarom de Russische jagers naar zijn mening Amerikaanse vliegtuigen neerschieten, antwoordde Dulles dat het moeilijk is de Russen te doorgronden. Men had tegenover hem de theorie geopperd dat het jongste incident bedoeld was om de besprekingen, welke de Japanse premier Josjida thans te Washington voert, in de war te sturen.

Vaak scheen het dat de communisten incidenten scheppen op een ogenblik, dat zij het vreedzame proces van samengaan en samenwerking tussen de vrije volkeren van de wereld wellicht kunnen verstoren — aldus Dulles.

Vliegen op afbetaling

's-Gravenhage. — Het vraagstuk van het vliegen op afbetaling heeft reeds geruime tijd de aandacht van de KLM. Verwacht mag worden, dat de KLM op dit punt binnenkort een beslissing zal nemen. Het is niet uitgesloten, dat, indien tot het invoeren van vliegen op afbetaling zou worden besloten dit eerder een regionale dan universele toepassing zal vinden.

Firefly op Hato neergestort

Piloot om het leven gekomen

Hato. — Bij het ter perse gaan van dit blad vernemen wij van de Marvo dat heden omstreeks het middaguur zich een ernstig ongeval heeft voorgedaan op het vliegveld Hato. Een Firefly van de Marine Luchtvaart Dienst is bij het stijgen aan het eind van de startbaan neergestort en in brand gevlogen. De piloot een leerling vlieger, is bij dit ongeval om het leven gekomen.

Talrijke autoriteiten, waren na het ongeval spoedig ter plaatse.

Amerikaans componist ontvlucht het Westen

Wenen. — Radio Praag heeft gisteravond bericht dat Herbert Ward, een Amerikaans componist, en zijn vrouw Jacqueline, een danseres, met hun twee kinderen van vijf en twee jaar oud, politiek asyl in Tsjechoslowakije hebben gevraagd.

Een woordvoerder van de Amerikaanse ambassade te Wenen verklaarde enkele weken geleden, dat het hem bekend was, dat Ward zich tot het communisme aangetrokken voelde. Volgens Radio Praag zijn de Ward's op 20 October j.l. Tsjecho Slowakije binnengekomen.

Fatemi gefusilleerd

Teheran. — Hoessein Fatemi, gewezen Perzisch minister van buitenlandse zaken, is vanmorgen wegens verraad tegen de Sjah door een executiepeleton van het leger doodgeschoten.

Cairo. — Mahmoed Abdoel Latif, een 32-jarig lid van de Mohammedaanse Broederschap, heeft bekend schuldig te zijn aan de poging tot moord op premier Nasser.

Rudolf Boskaljon s chrijft standaardwerk over een eeuw Curacaos muziekleven

Vermaterialisering staat concertbezoek in de weg

Willemstad. — Om honderd jaar Curaçaose muziekgeschiedenis te boekstaven en te doen herleven is voorwaar geen sinecure. Men moet wel een zeer bijzondere liefde voor de muziek hebben om een dergelijke standaardwerk te creëren. Vooral indien men weet, dat het niet meevalt om orientatiepunten te vinden, want wat in het grijze verleden aan muziek evenementen ons eiland is gepasseerd, is niet altijd in de annalen van de zich toen bescheiden aandienende „pers" in de vorm van weekbladen en bladen, die er helemaal geen vaste regelmaat van verschijnen op na hielden, terug te vinden.

Doch Rudolf Boskaljon is de man, die dit werk „con brio" op zijn schouders heeft genomen. Reeds jaren geleden liep hij met deze plannen rond en was hij intensief bezig met het opsporen van archiefstukken, bladerde hij in de vergeelde leggers van de „Amigoe di Curaçao" en steunend op zijn archivarisch geheugen om te komen tot een verantwoorde reconstructie van het muziekleven in de vijftig- en zestiger jaren van de vorige eeuw.

Toen de heer Boskaljon op de verjaardag van Z.K.H. Prins Bernhard gedecoreerd werd met de Zilveren Anjer als vorstelijk blijk van waardering voor het vele werk dat Shon Dodo voor onze gemeenschap heeft verricht, was dit een nieuwe stimulans om zijn werk, waaraan hij reeds lange jaren bezig was, te voltooien. Reeds eerder had het „Prins Bernhard Fonds Nederlandse Antillen" aangeboden dit boekwerk op te nemen in een reeks publicaties, welke met steun van dit fonds zullen worden uitgegeven.

Het boekwerk, zo verzekerde ons de heer Boskaljon, geeft een uitvoerig relaas van het muziekleven op Curaçao zonder af te dalen in analyse der diverse muziekvormen, zoals die zich in de laatste jaren op Curaçao als typisch Curaçaose muziek heeft ontwikkeld. Meer documentaire en geschiedsbeschrijving, dan een bespreking der diverse instrumenten, die zo typisch in het Curaçaose milieu passen. Er mag uit geconstateerd worden, dat het muziekleven van vandaag op de dag precies zo ligt als 100 jaar geleden. Er is zeker enig verschil in dien zin, dat in de verlichte eeuw, waarin wij thans leven, de ontwikkeling van de techniek het muziekleven min of meer heeft gestimuleerd. Vlugge en snelle verbindingen hebben Curaçao ook uit muzikaal oogpunt bezien uit zijn isolement verlost, kunstenaars van formaat bezochten Curaçao, de ontwikkeling van radio en gramofoon hebben bijv. „ingeblikte klassieken" — en andere vormen van muziek — meer onder de bevolking gebracht.

In Boskaljon's boekwerk vindt men het muziekleven uit vroeger jaren terug. Wij kunnen lezen hoe een „operagezelschap" — bestaande uit 5 zangers(essen) en een piano, die de gigantische taak van een geheel orkest voor zijn (klavier)rekening nam — muzikale triomfen vierde, andere — meestal kleinere ensembles meer vertier dan muzikaal genot brachten. Maar groot was de waardering voor de bevolking, die dit muzikaal leven naar even grote waarde wist te schatten als het optreden van de eigen Militaire Kapel en de Band van de Schutterij

Shon Dodo schrijft er met liefde over, hij doet de geschiedenis voor ons herleven. Maar toch met spijt moet hij constateren, dat met de opbloei van Curaçao, de vermaterialisering die tegelijk met die enorme opbloei zijn intrede deed, het muziekleven in zijn verdere ontwikkeling stuitte.

De gramofoon en radio industrie hebben wel het muziekleven thuis gebracht, maar de zelfwerkzaamheid, de beoefening van het muziekleven en concertbezoek, niet gunstig beinvloed. En Shon Dodo Boskaljon, die jaren lang sedert de oprichting van het Curaçaos Philharmonisch Orkest het symbool is van het Curaçaose muziekleven, gaat dit zeer aan zijn hart.

Indien zijn werk, een standaardwerk verlucht met talrijke foto's, dat in de loop van Februari 1955 hier op Curaçao tegemoet gezien mag worden er toe moge leiden, dat Curaçao zijn eigen orkest meer op prijs gaat stellen en zal steunen, alsmede voor kunstuitingen meer belangstelling gaat tonen, dan kan inderdaad gesproken worden van een nieuwe periode, die fortissimo inzet.

RUDOLF BOSKALJON

....dingen die het leven mooi maken, bijvoorbeeld muziek!....

Rusland wil goedkope benzine aan Brazilië leveren

Rio de Janeiro. — Volgens een plaatselijk blad te Rio de Janeiro heeft Rusland aan de Braziliaanse regering voorgesteld kolen, graan en benzine te leveren voor zeer gunstige voorwaarden. De benzine zou 28% minder kosten dan de Amerikaanse benzine en een hoger octaan gehalte hebben.

Rusland wenst cacao, koffie en andere landbouwproducten in ruil.

Volgens het blad zouden de Braziliaanse autoriteiten het Russische aanbod grondig bestuderen.

De taal der cijfers van de verkiezingen 1950

Willemstad. — Het is met het oog op de voor de deur staande verkiezingen wellicht interessant de cijfers, zoals deze uit de verkiezingen van 1950 spraken, nog eens de revue te laten passeren. In hoeverre zij door het kiezerskorps van 1954 gewijzigd zullen worden, zal de dag van 15 November moeten uitwijzen.

Bij de verkiezingen van 1950 was 40% van de Curaçaose bevolking stemgerechtigd. Uitgebracht werden 32.423 geldige stemmen en 7356 ongeldige stemmen. De kiesdeler was 2701 11/12. De NVP verwierf in totaal 13444 stemmen of 5 zetels. De DP verwierf in totaal 11269 stemmen of 4 zetels. De KVP verwierf in totaal 5440 stemmen of 2 zetels. De COP verwierf in totaal 2270 stemmen of 1 zetel.

Voor de komende verkiezingen is het aantal stemgerechtigden 44.362.

Op Aruba was 26% van de bevolking stemgerechtigd. Uitgebracht werden 11. geldige stemmen en 2259 ongeldige stemmen. De kiesdeler was 1498 7/8. De AVP verwierf in totaal 4474 stemmen of 4 zetels. De PPA verwierf in totaal 3063 stemmen of 2 zetels. De UNA 1 en 2 verwierven in totaal 3048 stemmen, maar omdat zij op gesplitste lijsten uitkwamen toch maar 1 zetel. De Gecombineerde Vreemdelingen Partij van Vlaun (ditmaal geen lijst ingediend) 1406 stemmen of 1 zetel.

Op Bonaire was 44% van de bevolking stemgerechtigd. Uitgebracht werden 1963 stemmen en 251 van onwaarde. De UNI verwierf hiervan 1218 stemmen en daarmede de ene zetel. De PPB verwierf hiervan 750 stemmen. Voor deze komende verkiezingen heeft Bonaire 2397 stemgerechtigden.

Bovenwinden: St. Maarten: 37% van de bevolking stemgerechtigd; uitgebracht werden 424 geldige en 134 ongeldige stemmen.

Saba: 12% van de bevolking stemgerechtigd; uitgebracht werden 376 geldige en 72 ongeldige stemmen.

St. Eustatius: 37% van de bevolking stemgerechtigd; uitgebracht werden 249 geldige en 113 ongeldige stemmen.

In totaal werden dus op de Bovenwinden 1049 geldige stemmen uitgebracht waarvan Voges er 721 verwierf en daarmede de ene zetel. Het aantal stemgerechtigden op de Bovenwinden bedraagt op St. Eustatius 407, op St. Maarten 584 en op Saba 500; in totaal dus 1491 (minder dan de kiesdeler in 1950 op Aruba was). Bij de hierboven genoemde ongeldige stemmen bevinden zich een aantal blanco van hen, die niet verschenen.

Propaganda-bord vernield

Willemstad. — Een jongeman, E.H.A. oud 16 jaar (al stemgerechtigd?) werd ook in de politieke strijd betrokken en vernielde een N.V.P.-bordje op de Fokkerweg. De verkiezingsroes, waarin deze knaap verkeerde, werd echter ruw verstoord, toen hij hiervoor door de Kinder- en Zedenpolitie werd onderhouden. De K.Z.P. „bemiddelde" gisteren 3 maal.

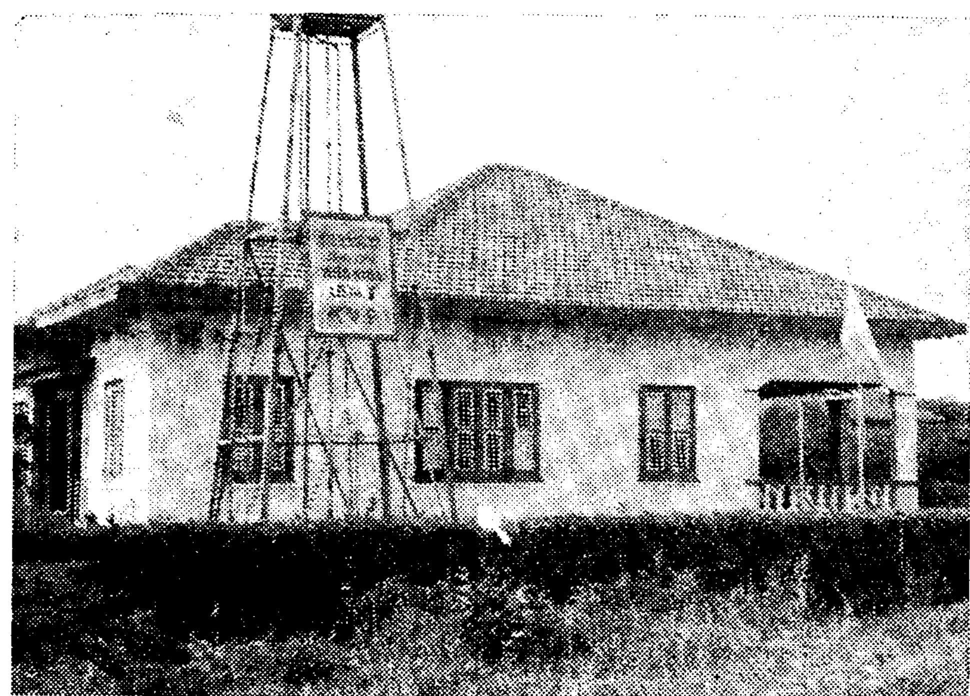
Cepim-mutaties

Emmastad. — De Cepim-mutaties van de vorige week zijn:

Aangekomen van Nederland: P. A. Loerakker, H. F. van Zanden en C. Boeyink.

Vertrokken naar Nederland: Mej. E. C. Poorthuis en G. C. Willems.

Op de ramen van een woning tegenover de politiepost Berg Altena vonden wi ook al papier geplakt. Maar het was geen reclame voor een politieke partij Het was een posthume hulde aan „Hazel", die deze eilanden eerbiedig voorbij ging en zelfs niet één ruitje kraakte!

Watermolens zijn prachtplaatsen om er affiches op aan te brengen. Vooral wanneer die molens een beetje in de ruimte staan zoals hier op de Rooi Catootje weg, waar de enthousiaste propagandist het niet kon laten ook de vlag uit te steken.

Oproepingskaarten kunnen op dag van verkiezing worden afgehaald

Willemstad. — Naar wij vernemen is er een hoeveelheid oproepingskaarten voor de verkiezingen niet uitgereikt kunnen worden. Dit omdat geadresseerden of niet meer op het eiland aanwezig zijn, of wel zijn verhuisd, zonder de adreswijziging aan de betrokken instantie (bevolkingsregisters) te hebben opgegeven.

Naar wij van de heer A. Hollander Hoofd Centraal Stembureau vernamen, worden deze kaarten op het Hoofdstembureau bewaard. Zij, die alsnog deze kaart wensen af te halen, kunnen het origineel bekomen bij het Hoofdstembureau (Pietermaai-smal). Maar óók kunnen zij op de dag van de stemming zelf (Maandag 15 November) zich vervoegen bij het stemlokaal waar zij hun stem dienen uit te brengen. Daar kan een duplicaat stembiljet worden uitgereikt, belanghebbenden moeten zich echter kunnen identificeren.

WEST-END:

„Overland pacific"; 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:

„La pasion desnuda"; 19.00 en 21.00 uur

ROXY:

„La aldutera; 19.00 en 21.00 uur

Caribe

„Rida the man down"; 20.00 uur

REX:

„Winchester" 37; 20.00 uur

ROYAL:

„The glass wall, 20.00 uur

SUFFISANT-THEATER:

„Verboden injectie"; 20.00 uur

RIFSTADION:

Voetbal: 20 uur Jong Holland 1 — Vesta 1.

WIT GELE KRUIS:

De nachtdienst wordt waargenomen door *Zuster de Lannoy*, van Eyck van Voorhuizenweg 2, tel. 3572.

APOTHEKEN:

De nachtdienst wordt in *Otrabanda* waargenomen door *Botica del Pueblo*, Bredestraat 82, tel 3718; in *Punda* door *Botica Wilhelmina*, Hendrikplein 7 tel. 3280.

Werkzaamheden van Kon. Instituut voor de Tropen

Gunstig oordeel regeringscommissie

Amsterdam. — Een door de Nederlandse regering ingestelde commissie onder voorzitterschap van dr. H.M. Hirschfeld heeft na een intensief onderzoek een rapport uitgebracht over het Kon. Instituut voor de Tropen, zo lezen wij in het 43ste jaarverslag van deze te Amsterdam gevestigde instelling. Naar verluidt is de strekking van dit rapport over het algemeen zeer gunstig te achten voor het instituut, hetgeen ook blijkt uit de verhoging van de regeringssubsidie.

Zij kunnen beter besteed worden

Aan de verslagen van de diverse afdelingen ontlenen wij verder, dat het museum in het afgelopen jaar door 72.785 personen werd bezocht. Onder de meer officiële bezoekers bevonden zich o.a. enkele Surinaamse ministers en vertegenwoordigers van Venezuela, Mexico en tal van Midden- en Zuid-Amerikaanse landen. De afdeling Tropische Producten verleende op verzoek van de Veterinaire Dienst te Curaçao bemiddeling bij een onderzoek door het Lederinstituut T.N.O. naar de mogelijkheid van de bereiding van kwaliteitsleder uit geitenvellen van de Benedenwindse Eilanden. Voorts wordt de opheffing gememoreerd van het Voorlichtingsinstituut Welvaartsplan Ned. Antillen. Op het laboratorium werd o.a. een onderzoek ingesteld naar de oorzaak van de aantasting door insecten van uit Nederland in Curaçao geïmporteerde chocolade-repen.

De afdeling Tropische Hygiëne onderhield contact met, en verrichtte onderzoekingen voor, verscheidene Midden Amerikaanse landen en zond o.m. 1740 doses gele koorts-vaccine voor de Ned. Antillen en Suriname.

In het verslag van de nauw met het instituut geliëerde Van Eeden Stichting wordt vermeld, dat de botanicus drs. A.L. Stoffers in 1952 en 1953 de plantengroei van de Ned. Antillen heeft onderzocht. Momenteel werkt hij aan een nieuwe flora en een vegetatie-beschrijving van onze eilanden. Voorts werd medewerking verleend aan twee publicaties over de plantengroei op de Boven- en Benedenwinden door frater Arnoldo Broeders te Curaçao.

Mr. I. C. Debrot viert verjaardag op de Boca

W'stad. — Vandaag verjaart Mr. I.C. Debrot, de lijstleider van de K.V.P.. Voor lijstleiders is dit een niet al te gunstige tijd om jarig te zijn, nu het rumoer van de strijd het rumoer van feestvreugde dreigt te overstemmen.

Mr. Debrot heeft dan ook blijkbaar besloten zijn feest maar geheel op het terrein van de strijd over te plaatsen en het te vieren met een feestelijke vergadering van de K.V.P. hedenavond op Boca San Michiel.

Hoe het ook zij, wij wensen de jarige strijder van harte geluk en hopen, dat dit nieuwe jaar hem de vervulling van zijn wensen brengen moge.

Pippal-expositie geopend

Willemstad. — Gisteravond werd in het Curaçaos Museum de tentoonstelling van schilderwerken van de Weense schilder Pippal door mevr. Karner door het symbolisch doorknippen van het lint officieel geopend.

Dr Chr. Engels hield een toespraak, waarin hij meer uitweidde over de stad Wenen en zijn cultuur dan over de schilderwerken en persoon van de Oostenrijkse schilder Pippal.

De ontwikkeling van de accountancy

Willemstad. — Onder de auspiciën van het Comité tot Bevordering van de Wetenschap op de Nederlandse Antillen en het Nederlands Instituut van Accountants, afdeling Curaçao, zal de heer J. Kraayenhof, oud-voorzitter van het Nederlands Instituut van Accountants, een voordracht houden over de „Ontwikkeling van het Accountantsberoep".

De heer Kraayenhof, vennoot in het ook op Curaçao gevestigd zijnde accountantskantoor Klijnveld, Kraayenhof & Co., neemt in het organisatieleven van de accountancy nog steeds een belangrijke plaats in. Hij heeft zitting in verschillende commissies van het Instituut, alsook in de Advies Commissie, die door de Minister van Economische Zaken werd ingesteld ter voorbereiding van een wettelijke regeling van het accountantsberoep.

De heer Kraayenhof vertoeft momenteel op Curaçao op doorreis van New York naar Nederland. Hij woonde in New York als vertegenwoordiger van Nederland het congres van het Amerikaanse Instituut van Accountants bij. De heer Kraayenhof is sinds 1947 Officier in de Orde van Oranje Nassau en werd dit jaar benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw.

De rede van de heer Kraayenhof wordt gehouden a.s. Vrijdag 12 November, des namiddags om 17.15 uur precies in de zaal van het Gerechtshof op het Wilhelminaplein. De toegang is kosteloos, belangstellenden zijn welkom.

De tariefwijzigingen

Nederl. Antillen zullen begin volgend jaar overleg openen

Drastische bepalingen voor de West niet gewenst

Génève. — In de bijeenkomst van de landen van de algemene overeenkomst over tarieven en handel (G.A.T.T.) drong de Nederlandse minister van Economische Zaken, dr J. Zijlstra, krachtig aan op internationale maatregelen tot opheffing van de handelsbelemmeringen. Hij verklaarde, dat de coördinatie van de handelspolitiek der Benelux-landen reeds zodanig gevorderd is, dat het hun mogelijk is gemeenschappelijke voorstellen in te dienen en een zelfde houding aan te nemen tegenover hun internationale economische betrekkingen.

Zijn in zijn rede geformuleerd standpunt was dan ook niet uitsluitend Nederlands, maar het Beneluxstandpunt. De regeringen van de Benelux zijn krachtige voorstandsters van een versterking van de bepalingen van de G.A.T.T. inzake de quantitatieve invoerbeperkingen. De uitzonderingsbepalingen in geval van betalingsbalansmoeilijkheden zijn de laatste jaren zoveel misbruikt, dat de grondregel grotendeels teniet is gedaan. De tekst dient zodanig gewijzigd te worden, dat geen land zijn quantitatieve beperkingen langer dan strict noodzakelijk kan handhaven en slechts kan toepassen voor het herstel van zijn betalingsbalanspositie. Voorts wordt van essentieel belang geacht de opneming van bepalingen ter verplichting der deelnemende landen tot de verlaging van alle invoerrechten, die de handel belemmeren en onverenigbaar haar dochter maken door als materiaal bescherming der binnenlandse industrieën, waarbij ook rekening dient te worden gehouden met de belangen der andere landen.

De Nederlandse delegatie diende een ontwerp-tekst in als basis voor overleg, welke tarieven redelijk kunnen worden geacht en welke geleidelijk verminderd dienen te worden. Ook de bepalingen inzake de exportpolitiek dienen opnieuw behandeld te worden, want in sommige gevallen kunnen exportsubsidies en andere maatregelen een aanmoediging zijn om de uitvoer zonder de ontwikkeling van internationale handelsbetrekkingen te verstoren.

De minister meende, dat het nuttig zou zijn speciale bepalingen op te stellen voor minder ontwikkelde landen als de overzeese Rijksdelen van het Nederlandse Koninkrijk, en op zulke landen niet meer de drastische bepalingen toe te passen, welke volgens de minister voor hoger ontwikkelde landen dienden te worden ingevoerd. Hij herinnerde, dat Suriname en de Antillen begin 1955 in verband met de absoluut noodzakelijke herziening van hun tarieven nieuwe tariefonderhandelingen zullen openen.

Een goed idee

Willemstad. — Van de N. V. Fatum Ongevallenverzekering Maatschappij van de Nederlanden van 1845 alhier vernemen wij met betrekking tot de Holland-Retour Polis nog het navolgende.

In het verzekeringsvakblad „De Vraagbaak" komt onder het hoofd „Een goed idee" het navolgende stuk voor:

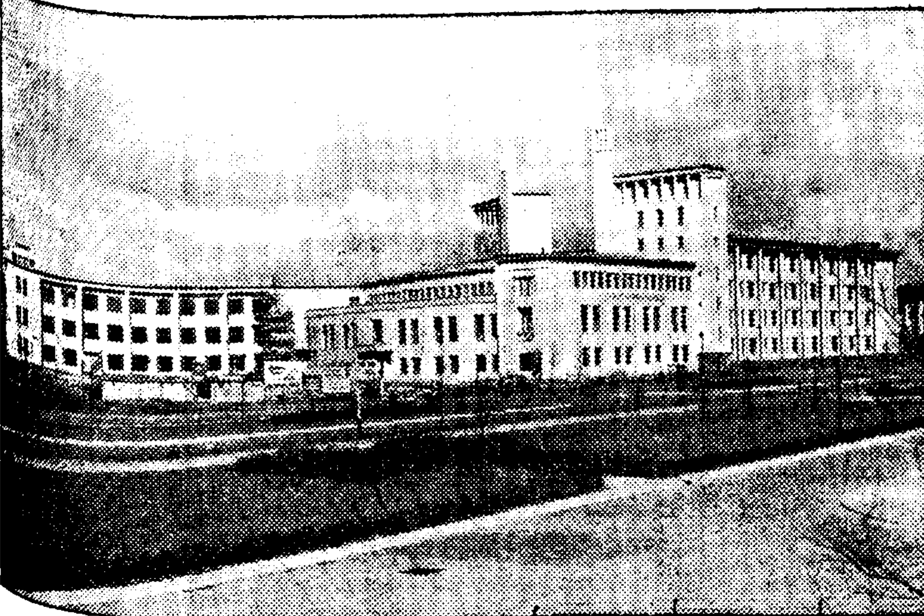
„De Wolkenridder" het huisorgaan van de K.L.M. publiceert, dat twee harer employe's, de heren A. Endendijk en H. F. Schut, op een lumineus idee zijn gekomen. Zij hebben de mogelijkheid gezien, dat de emigrant een verzekering sluit (een risico-verzekering) op het leven van een of meer achtergebleven verwanten voor het bedrag, dat hij nodig zal hebben om de terugreis te maken bij overlijden van het familielid, waarop de verzekering is afgesloten.

Met vier onzer grote levensverzekeringmaatschappijen. (De Nederlanden van 1845, de Nationale, De Eerste Nederlandsche, de Hollandsche Societeit) heeft de K.L.M. een overeenkomst getroffen, waarbij de betrokken emigrant (door telegram gewaarschuwd omtrent de gebeurtenis, welke zijn terugkomst verlangt) van het dichtst bijzijnde kantoor van de K. L. M. een ticket kan krijgen voor deze noodzakelijke terugreis.

De heren Endendijk en Schut hebben van hun directie een beloning van Fl. 1000.— in ontvangst mogen nemen, omdat de directie van oordeel was, dat de K.L.M. hierdoor vele reizigers meer zal kunnen boeken.

Intussen lijkt het goed verder maar af te wachten dat de gezamenlijk uit te geven folder ons verder over dit hoogst interessant idee zal mededelen. Uit de inhoud zal wel blijken welke verdere uitbreidingsmogelijkheden aan deze emigrantenverzekering" door de bedoelde levensverzekeringmaatschappijen zal worden gegeven.

Het nieuwe gebouw van de N.E.N. te Den Haag

Ir. A. Ingeversen schrijft in „Elsevier's Weekblad": Het was een dag van grote vreugde toen ik deze weeek in den Haag het nieuws gebouw van de „Eerste Nederlandsche Verzekerings Maatschappij" aanschouwde. Het staat aan de Stadhouderslaan en de Johan de Wittlaan. Dit is nu weer eens een mooi gebouw en hoe heerlijk is het om dat te kunnen neerschrijven. Want wij leven immers in een tijd dat er zo ontstellend veel lelijke gemaakt wordt, lelijks dat met een omhaal van geleerde woorden goed gepraat moet worden. Dit bouwwerk is een creatie en weerspiegelt volkomen het geestelijk niveau der mannen die het ontwierpen. Beschaafd, gevoelvol en toch ook ernstig is deze architectuur.

Als ge van het hotel Wittebrug komend de weg op gaat door de bosjes en langs de ydillische water-partijen, een der schoonheden van den Haag, dan loopt ge recht op het gebouw aan. Het rijst voor U op als een schoon monument en als ge verstand van bouwkunst hebt, maar ook als ge gevoel voor schoonheid bezit, dan zegt ge onmiddellijk „Dat is mooi!"

Door dat het gebouw aan twee wegen ligt, die beide uitmonden op een plein, en het gebouw, wat de plattegrond betreft, een driehoek vormt, hebben de architecten de punt op het plein afgerond, een afronding, waarin zich een monumentaal raam bevindt dat aan beide zijden wordt geflankeerd door hoge kolommen. Dit kolommenstelsel, waartussen zich raampartijen bevinden, zet zich langs de zijgevels voort en is gemaakt om de brede gootlijst te dragen die het grote huis afdekt. Is een groot gedeelte van één hoogte, dan is dit het frappante, dat aan het einde ervan twee elementen hoger op gaan en dwars voor deze zijgevels werden geplaatst terwijl die hogere delen eindigen in fraai gewerkte en gedetailleerde fragmenten. Hierdoor ontstaat een machtig silhouet.

Het wonderlijke van dit ontwerp is, dat het volkomen modern moet worden genoemd en toch klassiek aandoet. Het is niet gewild, niet geforceerd, maar gezond. Dit bewijzen U reeds de materialen, die werden gebruikt. Het basement bestaat uit kunstgraniet en wel van een kleur zo prachtig groen, dat het U versteld doet staan. Dan zijn de gevels opgemetseld van witte, verglaasde steen. De kolommen zijn van kunststeen met schelpvormige ingroevingen, die wij vroeger „canneluren" noemden. De ramen zijn van geanodiseerd aluminium en voor glas gebruikte men Thermopane.

Het geheel, zei ik U reeds, maakt een monumentale indruk en Uw hart juicht er bij. Ge zegt: „Dit is weer een bouwwerk en geen stuk techniek, dit is weer architectuur, hier zijn bouwmeesters aan het werk geweest". Een zeldzame gebeurtenis in deze tijd.

Wel zeer tragisch is het, dat de bouwmeesters van dit huis hun werk niet voltooid hebben gezien. Beide heren Ir. A. v.d. Steur en Ir. H. de Groot zijn gestorven voordat het was voltooid. Na de eerste steenlegging, toen een diner werd gegeven, stierf plotseling Ir. de Groot. En in December van het vorige jaar overleed Ir. v. d. Steur. Onze rouw hierover is groot, want wat hadden deze kunstenaars ons nog veel mooi werk kunnen leveren. Hun werk blijft echter leven, Hun roem sterft niet.

Dit komt omdat zij bij het ontwerpen er zich niet met een Jantje van Leiden hebben afgemaakt. Zij hebben niet één motiefje eindeloos toegepast omdat dit zo goedkoop is. Zij hebben het niet nodig dat hun werk met veel grote woorden en nog meer kabaal wordt mooi gepraat. Van bevoegde zijde hebben wij gehoord hoe deze mannen zwoegden om iets schoons te scheppen. Nooit waren ze klaar, nooit zonden ze een nog onklaar project naar hun opzichters op de werken, maar tot het laatste toe hielden zij de zaak in handen en veranderden en wijzigden om het volmaakte te bereiken.

In den Haag verrees een echt bouwwerk, zeer modern en intens mooi. Dit is niet alleen verblijdend, maar ook leerzaam. Leerzaam voor architect en leek. Want nu weet zelfs een leek wat hij moet vragen als hij iets wil laten bouwen, namelijk: „Kent U het gebouw van de „Eerste Nederlandsche" in den Haag? Kunt U zoiets ook ontwerpen? Zo niet, doceer dan zoveel gij wilt, maar laat het bouwen aan anderen over".

Tot zover Elsevier's Weekblad. Wij vernamen van de heer Boukema, alhier, die juist van een zakenbezoek uit Nederland is teruggekeerd, dat de officiële opening omstreeks medio April 1955 zal plaatsvinden.

Min v. d. Kieft optimistisch terug

Convertibiliteit echter nog studie-object

Overdreven exportcredieten gevaarlijk voor algemeen welzijn

(Van onze Haagse correspondent)

Minister Van de Kieft heeft zich tegenover de journalisten, die hij onlangs kort na zijn terugkomst uit Washington, te woord stond, optimistisch uitgelaten over de vooruitzichten zowel nationaal voor de conjunctuur der Ver. Staten als internationaal. Dit laatste optimisme baseerde de minister op de geleidelijk gegroeide overtuiging onder economen, dat men thans toch wel heel wat meer mogelijkheden in de hand heeft om dreigende crisissen het hoofd te bieden. In de Ver. Staten zag de minister een zekere stabiliteit na de daling die men daar in het eerste halfjaar van 1954 heeft ondervonden. Het was de minister opgevallen, dat het middel tegen een inzinking voor de Amerikanen vooralsnog niet is gelegen op monetair gebied, maar dat men zijn toevlucht neemt tot het achter de hand houden van openbare werken.

De besprekingen in Washington waren gehouden naar aanleiding van de jaarvergaderingen van de Internationale Bank en het Internationaal Monetair Fonds, beide instellingen, waarvoor tien jaar geleden in Bretton Woods de grondslag is gelegd. Minister Van de Kieft heeft zoals bekend de vergadering van de Int. Bank gepresideerd. Dr. Holtrop, directeur van de Nederlandse Bank, was voorzitter van de vergadering van het Monetair Fonds.

Er is gesproken over het veel omstreden onderwerp: de inwisselbaarheid van de valuta, maar minister Van de Kieft moest toegeven, dat men er met die convertibiliteit nog lang niet was. Het zal een voorwerp van ijverige studie blijven. Inmiddels zag hij toch wel vooruitgang, zij het meer in kleiner verband. De minister noemde als een stap in de goede richting het vrij maken van het kapitaal- en betalingsverkeer der Benelux-landen. Wat het kapitaalverkeer betreft is ook de Benelux er nog niet. Wanneer Belgische leningen in Amsterdam aan de markt kunnen worden gebracht, zou dat een nieuw stuk liberalisatie betekenen.

Of het Internationale Monetaire Fonds zal helpen bij het tot stand brengen van een groot fonds, waaruit credieten kunnen worden verstrekt om de moeilijkheden te overbruggen die bij de convertibiliteit zullen ontstaan, wanneer zich verschuivingen in de aankopen van importeurs gaan voltrekken, is een „gedachte waarmede wordt gespeeld", zei de minister. Hij zag een moeilijkheid ook daarin gelegen, dat dergelijke credieten alleen kunnen worden gegeven, wanneer die credietgeving om concur-is, dat zij inderdaad ter overbrugging van dit soort situaties als gevolg van de convertibiliteit zullen worden aangewend en niet voor andere doeleinden.

Tot grote voldoening van de minister had de president van de Internationale Bank, de heer Eugene Black, in een rede duidelijk de gevaren aangetoond die ontstaan, wanneer sommige landen al te vrijgevig worden met het verstrekken van exportcredieten. Bij die credieten is de staat altijd flink geinteresseerd, zodat er sprake is van een bedreiging van het algemeen welzijn, wanneer die credietgeving op concurrentiemotieven wordt overdreven. Men zou er een soort supra-nationale controle op moeten kunnen uitoefenen.

De moeilijkheden, waneer het gaat om de praktijk van het verstrekken van kapitaal voor de ontwikkeling van achtergebleven gebieden hebben voorts onderwerp van de beraadslagingen in Washington uitgemaakt. Ook hierbij komt aan de orde, wat bij de credietgeving primair is, n.l. het verstrekken van de nodige garanties voor de landen die kapitaal uitvoeren.

In antwoord op een vraag van een der journalisten, of revaluatie geen onjuiste suggestie is, zolang er nog geen volledige convertibiliteit bestaat, daar de vraag naar dollargoederen veel groter zou worden, antwoordde de minister, dat niet alleen de vraag naar Amerikaanse goederen, maar ook de invoer uit andere landen door een revaluatie zou toenemen.

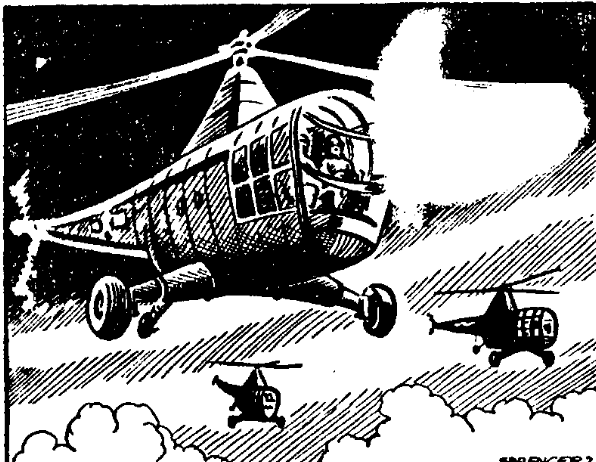
Amerkaans squadron in Nederland gestationeerd

Soesterberg. — Op 16 November zal het Amerikaanse Squadron, dat bestaat uit de nieuwste typen Sabre straaljagers, officieel op de vliegbasis Soesterberg worden verwelkomd en geinstalleerd in het K.M.P., dat de naam „Nieuw Amsterdam" zal krijgen.

Reeds thans is een zeer beperkt deel van de te verwachten 500 man op Soesterberg aangekomen, terwijl er tevens reeds enige Sabres arriveerden Bij de officiële plechtigheid op 16 November zullen o.m. minister Staf, de Amerikaanse ambassadeur, de chef staf van de Kon. Luchtmacht en burgemeester d'Aailly aanwezig zijn.

Bent U al abonné?

Avonturen van PILOOT STORM

667. — Als drie fantastische vogels zweefden de helicopters met aanzienlijke snelheid door de ijle poollucht.

Aan boord heerste natuurlijk een bovenste beste stemming, vooral onder de zojuist uit hun ijsgevangenis bevrijde mannen van het weervliegtuig.

Majoor Sullivan, de leider van de reddingsexpeditie prees zich gelukkig, dat de hele actie tot dusver zo spoedig was verlopen. Ook piloot Storm was in zijn nopjes.

Hij had dat behaaglijke gevoel van iemand, die voelt dat hij van nut is voor zijn medemensen. Zijn gemoedsrust zou danig verstoord geweest zijn, indien hij had geweten, dat zich op de vliegbasis een klein drame afspeelde, waarbij zijn hartsvriendin betrokken was. Sandra had zich namelijk de rol van een privé-detective aangemeten, en achtervolgde op haar eigen houtje de uit zijn cel ontsnapte, geheimzinnige heer Lubin.

Zij verloor echter één ogenblik de voorzichtigheid uit 't oog, door wat al te opvallend door de ruiten te gluren van Lubin's kwartier. Dat was genoeg voor de geslepen bandiet, die ogenschijnlijk argeloos zijn spullen bij elkaar zocht. Op een ogenblik dat het meisje er niet op verdacht was, glipte Lubin naar buiten en even later stond hij achter haar.

„Ziezo, juffertje! Steek de handjes maar een omhoog".

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

21)

Emil had pas geen paar weken huurschuld voldaan. „Die arme jonge meneer," klaagde zijn hospita. „Ik maak mij werkelijk ongerust over hem. Hij doet niets dan piekeren en zijn kamer op en neer lopen. En voortdurend is hij in zichzelf aan 't praten."

Op een morgen bevond Rex zich in zijn studeerkamer achter in de tuin, toen hij het bekende klopje op de deur hoorde. Het vroege uur deed Rex vrezen, dat er iets niet met Emil in orde was, maar hij kon niets bijzonders aan hem opmerken en zelfs sloeg Emil een opgewekte toon aan. Een verklaring voor zijn vroege visite gaf hij niet. Na een kort gesprek strekte Emil zich op de divan uit en verzocht hem iets voor hem te willen spelen.

„Als je het goed vindt ga ik met mijn studie door," antwoordde Rex. „Ik ben bezig het oude „Concerto" van Rachmaninoff door te werken."

Hij begon te spelen en even later trof hem een ongewoon geluid. Hij keek naar de divan om en zag Emil met zijn gezicht naar de wand liggen. Zijn schouders schokten en hij hoorde hem krampachtig snikken.

Rex stond ongerust op. „Wat is er aan de hand, Emil?" vroeg hij, terwijl hij zijn vriend bij de schouder nam. Het duurde lang voor het snikken ophield en nog langer voor Emil in staat was te spreken. Doch eindelijk kwam zijn geschiedenis los.

De vorige dag had hij met de avondpost een brief uit Berlijn ontvangen. Hij kwam van Hilda. Hij moest niet boos worden, schreef zij, doch trachten haar te begrijpen. De situatie werd ondraaglijk voor haar. Zij waren gescheiden, de vooruitzichten slecht en de kans, dat hij ooit in Duitsland zijn brood nog eens zou kunnen verdienen, was schier hopeloos. Daarenboven voerden haar ouders steeds ernstiger bezwaren aan tegen hun engagement. Hij moest het haar niet kwalijk nemen, maar dit alles maakte het haar onmogelijk haar woord te houden, hoewel zij nog steeds heel veel van hem hield. Aan het einde van de brief wenste zij hem nog veel geluk in zijn verder leven en besloot met de vermelding, dat zij zijn engagementsring teruggezonden had.

„Arme Hilda," mompelde Emil toonloos, toen de geschiedenis eruit was. „Zij is er natuurlijk door haar ouders toe geprest." Op zijn gelaat lag een bittere trek en krampachtig wrong hij zijn handen.

Het duurde een half uur, voor hij enigszins gekalmeerd was. Hij wilde weer vertrekken, doch Rex stond het niet toe. Hij begreep dat de eenzaamheid gevaarlijk kon worden voor een zo wanhopig mens. In weerwil van Emil's verzet voerde hij hem de huiselijke kring weer binnen. En opnieuw verstreken er twee maanden. Emil's stemming wisselde tussen uitgelaten vrolijkheid en vertwijfeling. En intussen kwijnde hij weg. Hij verscheen niet meer aan de filmkantoren — hij diende er toch slechts tot muurversiering. Een ironische speling van het lot wilde, dat Londen hem nog eenmaal aanschouwde als de personificatie van de wedergeboorte der Duitse jeugd. In verband met de hermilitairisering verscheen er ter gelegenheid van een propaganda-bijeenkomst een aanplakbiljet in West End, dat zijn beeltenis droeg uit zijn Berlijnse „ster"-periode. Zelfs deze laatste druppel uit de lijdenskelk werd hem door het noodlot niet bespaard.

Op het eind van de maand Juli verhief hij zich echter uit zijn wanhoop als een Phoenix uit zijn as. In Oostenrijk was een filmmaatschappij opgericht, die zich ging toeleggen op de productie van Oostenrijkse films. Een der directeuren, een zekere Waldstein, was een vriend van hem. Hij was een schitterend scenario-schrijver en weleer een van de best betaalde kunstenaars van Duitsland.

Emil twijfelde er niet aan, of hij zou zich daar eindelijk een nieuwe toekomst op kunnen bouwen. Het welslagen hing slechts van een verblijfsvergunning af, want evenals overal elders werden de vreemdelingen ook in Oostenrijk zoveel mogelijk geweerd. Waldstein bezat echter veel invloed. Emil was dus vol goede moed. Voor het eerst sinds hij in Londen armoede leed, vroeg hij Rex geld ter leen, om de reis naar Oostenrijk te kunnen bekostigen. En Rex, misschien nog meer verheugd om dit hoopvolle perspectief dan zijn vriend zelf, had geen ogenblik geaarzeld hem in alles ter wille te zijn.

Thans was het ogenblik aangebroken waarop Emil Gerhardt zijn Engelse vrienden ging verlaten. Mevrouw Charwood had tranen in haar ogen gekregen, toen zij Emil's besluit vernam. Daphné was evenzeer geroerd, doch haar droefheid was getemperd door de hoopvolle vooruitzichten, die zich voor haar vriend geopend hadden. Op de laatste avond van Emil's verblijf in Engeland had Rex een afscheidspartijtje ter ere van de acteur gegeven. Tal van vrienden en kennissen waren gekomen om de charmante jongeman vaarwel te zeggen en toen in de late avond niemand aanstalten maakte om naar huis te gaan, hadden zij aan de avondpartij een bal vastgeknoopt, waaraan eerst in de vroege morgen een einde was gekomen.

Het was een onvergetelijk afscheidsfeest geweest. Emil had zoveel triomfen gevierd, dat het leek, of hij op reis ging naar een doel, waar hij de lauweren van de overwinning maar voor het plukken had. En het was dus geenszins overdreven, toen Rex die middag in de taxi met voldoening opmerkte, dat het een schitterende partij was geweest.

Te midden van de Londense verkeersdrukte zocht de taxi snel haar weg naar het Victoria-station. „De trein zal wel overvol zijn," merkte Daphné op. „Alles gaat met vacantie. Je zult in Wenen tal van Engelsen ontmoeten, Emil. In café Schwarzenberg kun je hen horen tjilpen als mussen en in het openluchtrestaurant van Koblenz zul je bijna uitsluitend Engels horen spreken."

„Het is gelukkig voor Wenen," antwoordde Emil zuchtend. „De Weners zelf zijn in Augustus de stad uit. Als ik het voor het kiezen had gehad, was ik veel liever hier gebleven."

Het lag haar op de lippen om te antwoorden: „Blijf dan hier," maar er waren verschillende redenen, die haar ervan tegenhielden. Hij was arm en moest zich dus een toekomst scheppen. Een andere reden vormde haar vrees, dat zij met de woorden een dierbaar, maar treurig geheim zou prijsgeven.

Daphné kon zich haar leven niet meer voorstellen zonder haar dagelijkse uitstapjes met Emil. Zij hield van hem, maar zij had er zorgvuldig voor gewaakt ooit tegenover iemand de ware aard en de diepte van haar gevoelens voor hem te verraden. Zelfs Rex vermoedde niets en Emil zelf wel het minst. Hoe zou het ook kunnen? Hij werd overal zo gevierd en had zich zoveel vrouwelijke kennissen gemaakt, dat haar eenzame persoontje en haar stille adoratie hem onmogelijk opgevallen konden zijn.

Toen zijn meisje in Duitsland met hem brak, was niettemin een vleugje hoop in haar ontwaakt, maar weldra had zij ingezien dat die hoop ijdel was. Emil was er de man niet naar in deze omstandigheden opnieuw een vrouw aan zich te binden. Maar als hij haar eens voor zo'n dwaze keus had gesteld, zou zij ter wille van hem zonder aarzelen en met vreugde het spreekwoordelijke hutje verkozen hebben boven het comfortabele ouderlijk huis.

De taxi stopte aan het Victoria-station. Een kruier laadde Emil's koffers op — nog voorzien van het etiket van een der duurste Berlijnse winkels voor reisbenodigdheden. Zoals Daphné had voorspeld, was het zeer druk aan de trein. Emil reisde tweede klas, hij had volstrekt geweigerd meer te lenen dan hij beslist nodig had, om in Wenen te komen. Misschien keerde hij in grootser stijl nog eens in Londen terug. Spelen voor de film was een gokspel, met de gunst van het publiek als inzet, had hij wel eens beweerd. In een nacht bracht het de gelukkige een fortuin aan en waarom zou ook hij niet opnieuw tot de gelukkigen behoren?

Daphné fronste haar fraaie wenkbrauwen. Als hij inderdaad de hoogste sport van de ladder weer eens bereikte, zou hij dan ooit nog eens naar Londen terugkeren?

„Kijk eens, dat is beslist een paartje op de huwelijksreis," wekte Rex haar plotseling uit haar overpeinzingen, met een hoofdbeweging een jonge man en een blozende jonge vrouw aanduidend, die stijf gearmd voor hen uitliepen.

Daphné glimlachte en knikte hem toe. Zij wenste hun in stilte veel geluk en voorspoed en dacht aan Emil. Toen naderden zij een groepje luidruchtige Grieken en Emil keek aarzelend naar de wagon.

„Grote goedheid, hier wou je toch niet instappen?" vroeg Rex. „Als dat stelletje Griekse kellners met je meereist, kun je je rust wel vaarwel zeggen."

Hij maakte zich nodeloos bezorgd, want de gereserveerde plaats voor Emil bleek zich in een ander rijtuig te bevinden. De kruier plaatste zijn handbagage in het net en toen Emil met hem afgerekend had, voegde hij zich bij Rex en Daphné.

Het wachten op het vertrek was voor alle drie een pijnlijke geschiedenis. Emil was stil geworden. Hij deed zijn uiterste best een opgeruimd gelaat te zetten, maar Daphné kon duidelijk zien, dat hij in een neerslachtige stemming was. Zij spraken over dingen die hen niet het minst interesseerden — bevreesd als zij waren hun gedachten te verraden. Doch toen het tijdstip van vertrek nader kwam, wisselden zij nog haastig een paar belangrijker vragen.

Zou hij vooral spoedig schrijven? En hen geregeld op de hoogte houden? Natuurlijk, natuurlijk. En vergaten zij het niet — nog minstens een week na zijn aankomst logeerde hij bij zijn vriend Rudolf Steyer. Daarna kregen zij wel bericht, waar hij zijn vertrek had genomen.

Het fluitje van de stationschef klonk. Emil schudde Rex de hand, maar hij kon onmogelijk zeggen wat hij nog zo graag had willen zeggen. Met benevelde ogen wendde hij zich om naar Daphné.

„Ik kom terug," zei hij hees.

„Natuurlijk, en als een overwinnaar," antwoordde Daphné met een halfgesmoorde snik.

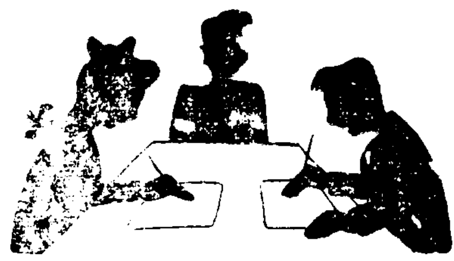
„Dank je, dank je — ja, als een overwinnaar. En dit wilde ik nog zeggen: Als ik terugkom heb ik je iets te vragen...."

„Vooruit, ouwe jongen, vlug instappen!" onderbrak Rex hem plotseling, terwijl hij hem een duwtje gaf. Het was inderdaad hoog tijd, de trein zette zich reeds in beweging.

Glimlachend — de glimlach van de oude Berlijnse affiches — sprong Emil op de treeplank en verdween in de wagon. Een ogenblikje later zagen zij zijn blonde hoofd uit het coupévenster verschijnen. Hij wuifde zonder ophouden — totdat de voortsnellende trein hem eindelijk aan hun vochtige blikken onttrok.

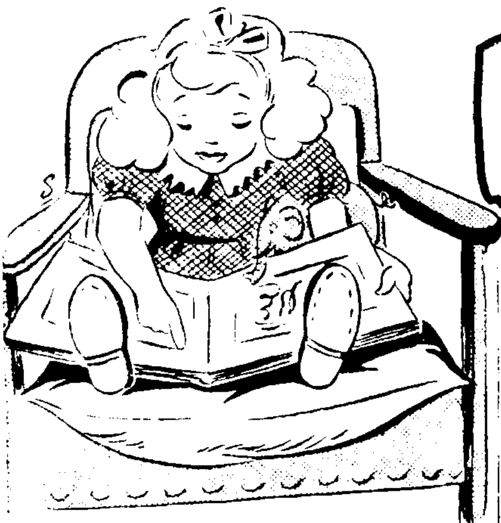
„Arme jongen," mompelde Rex, onder de indruk van het afscheid, terwijl hij met Daphné naar huis terugreed.

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

LOTTIE EN KABOUTER PIEP

Lottie was een leuke peuter van vier jaar. Ze was zo lief, dat iedereen veel van haar hield. Ze speelde met mooi weer altijd in de tuin, en als het regende nam ze haar blokkendoos of haar poppen in de kamer, terwijl haar moeder werkte.

Maar als moeder afwaste, liet Lottie al haar speelgoed in de steek. Dan ging ze helpen. Een voor een bracht ze de kopjes en schoteltjes binnen en ze brak er niets van. Ja, die Lottie was een echte flinke meid.

Op een goede dag was Lottie jarig. Dat was me een feest! Ze werd toen vijf jaar. 's Morgens vroeg stond ze al te huppelen, toen moeder haar ankleedde. En toen ze een prentenboek kreeg, wist ze niet hoe gauw ze papa en mama een kusje moest geven, zó blij was ze er mee. Geen wonder! Het was ook zó mooi! Het stond vol gekleurde platen van elfjes en kabouters.

's Middags was er alweer een verrassing. Opa en oma kwamen op visite en die brachten een leuk grijs olifantje voor haar mee.

Lottie klapte in haar handjes van plezier en liep de hele kamer door met het olifantje aan een touw achter zich aan.

De grote mensen zaten druk te praten en na een poosje kroop Lottie met het beestje onder haar arm op een stoel bij het raam. Het mooie, nieuwe boek legde ze op haar knietjes. „Wij gaan samen plaatjes kijken, hè Dikkie", zei ze tegen het olifantje. Het beestje zei niets, maar Lottie zag wel, dat het precies in het boek keek. „Mooi, hè?! Dat heb ik voor mijn verjaardag gekregen", vertelde Lottie, en Dikkie luisterde ernstig.

Ze keken samen in het boek. Middenin was een prachtige plaat. Een groot bos met hoge bomen en in het gras stonden allerlei bloemen. Achter een van de bomen stond een kabouttertje te kijken.

„O," riep Lottie, „zei je dat, Dikkie? Dat is kabouter Piep. Even tegen mama vertellen."

Ze gleed van haar stoel af en Dikkie ging mee.

„Kijk eens, mama! Kabouter Piep." en Lottie liet de plaat zien.

„Hoe weet je, dat hij Piep heet?" vroeg moeder verbaasd.

„Nou, mama, hij piept toch om het hoekje van de boom!"

„Och ja, nu zie ik het ook! Wat een leuk ventje!"

Daarna praatten de grote mensen weer en Lottie speelde tot ze naar bed werd gebracht.

Dikkie, de olifant, was nu haar grootste vriend en samen keken ze iedere dag in het prentenboek. Nog altijd vond Lottie Piep het leukste van allemaal.

Op een dag regende het en Lottie keek met Dikkie weer naar Piep.

„Dag, Piep", zei het meisje „Kom nou eens achter die boom vandaan.

Ik wil wel met je spelen en Dikkie ook".

Maar Piep kwam natuurlijk niet, want het was maar een plaatje.

Ineens stond Lottie op en ging naar haar moeder. „Mama, als het mooi weer is, gaan we dan naar het bos?" vroeg ze.

„Ja hoor, vast! Maar waarom denk je daar nu aan?" vroeg haar moeder.

„Ik wou Piep zoeken. Misschien woont hij wel hier in het bos".

„Nou", zei moeder, als het zonnetje schijnt, dan gaan we samen eens kijken."

„Nee, niet samen; Dikkie gaat ook mee," lachte Lottie.

„Och ja, wat dom, dat ik Dikkie vergat", zei moeder.

Een paar dagen later was het fijn weer en dus gingen moeder, Lottie en Dikkie op stap. Naar het bos natuurlijk.

Ze keken overal naar Piep, maar ze zagen hem nergens.

„Hij woont vast ergens anders", zei moeder. „Weet je wat, Lottie? Ik ga hier op de bank zitten breien en jij gaat hierachter op het grasveldje spelen. Maar niet verder gaan, hoor kindje".

„Nee, mama".

Daar ging Lottie met Dikkie achter zich aan. Hè, wat was het hier fijn! Zulke mooie bomen; hier en daar een plekje zon en overal bloemen in het gras. Ze kon er wel een paar plukken. Mama hield er erg veel van.

„Dan leg ik ze op jouw rug, Dikkie, en dan geven we ze samen". Dikkie vond alles goed.

Lottie ging op haar hurken zitten en stak haar hand uit naar een mooie boterbloem.

„Niet doen, niet doen!" hoorde ze ineens een zacht stemmetje. Wat was dát nou? Ze zag niemand. Lottie stak nog eens haar hand uit.

„Niet plukken. Die zijn van mij", hoorde ze nu.

Lottie draaide zich om. En wat zag ze daar? Helemaal onder aan de boom keek een klein kaboutertje om het hoekje.

Lottie stond ineens rechtop, haar vingertje in haar mondje.

„Dag, kabouter Piep", zei ze zachtjes. Het ventje zette grote ogen op.

„Hoe weet jij, dat ik Piep heet?"

„Jij staat in mijn prentenboek", zei Lottie.

„Hé, wat leuk; laat eens zien?" vroeg Piep, die nu naar Lottie toekwam.

„Ik heb het niet hier. Maar ik ga even mama vertellen, dat jij hier bent".

Tjoep! Weg was het kereltje.

„Piep, Piep! Waar zit je nou?" riep Lottie.

Piep piepte weer om 't hoekje van de boom.

„Grote mensen mogen ons nooit zien van de koning", zei Piep.

„Wat jammer! Mijn mama is erg lief, hoor! Maar dan zal ik haar maar niet roepen. Blijf je dan even met me spelen?"

Nu dorst het kaboutertje wel weer te komen. Och, wat was het toch een aardig ventje. Ineens zag hij Dikkie.

„Wat een mooie olifant," riep hij. „Mag ik daar eens op zitten?"

„Klim er maar op."

In een wip zat Piep boven op de rug van Dikkie de olifant.

„Oei,oei, wat zit ik hoog", riep hij vrolijk.

„Wacht," zei Lottie, die het erg leuk vond. „Ik zal je eens fijn rondrijden".

Och, och, wat zat Piep daar parmantig op het olifantje. Hij zong van plezier:

Piep zit op een olifant.
Tralala, tralala, tralala,
Zo rijdt hij door heel het land,
Wie doet hem dat na?

Hij zwaaide met zijn armpjes en beentjes. En één keer deed hij het zo wild, dat hij — plof — ineens in het mos duikelde.

Lottie en Piep lachten zich tranen „Waar woon je eigenlijk?" vroeg Lottie na een poosje.

„In deze boom. Kijk maar", en Piep liep vooruit en wees een klein gaatje aan.

Lottie ging op haar buik er voor liggen om er in te kijken. Ze zag een gangetje waar allemaal lampjes brandden, meer niet.

„Waar kom je, als je de gang door gaat?" vroeg ze.

„In een andere gang en dan moet je een deur door, dan kom je in een grote zaal. Daar zitten we dikwijls allemaal bij elkaar."

„Wat jammer, dat ik zo groot ben", zuchtte Lottie. „Ik wou, dat ik het zien kon. Zeg, Piep, mag ik wel aan moeder vertellen, dat ik je gezien heb?"

„Ja, dat mag gerust. Maar de koning zegt altijd, dat grote mensen ons alleen op plaatjes mogen zien".

„Dan ga ik het gauw aan moeder vertellen. Als ik terugkom, speel je dan nog eens met me?"

„Ja, als je maar nooit mijn bloemetjes plukt", zei Piep.

„Dag", zeiden ze alle twee en toen ging Lottie op een holletje naar haar moeder toe. Gelukkig, dat Dikkie aan een touw vastzat, want die kon Lottie haast niet bijhouden.

„O, mama", hijgde Lottie toen ze naast haar moeder op de bank zat. „We hebben Piep gezien en met hem gespeeld. Hij heeft bovenop de rug van Dikkie gezeten. En hij is er nog aafgerold ook. We hebben toch zogelachen".

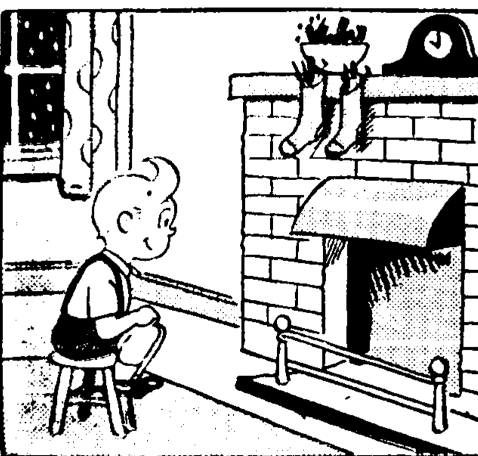
Moeder vond het wel jammer, dat Lottie haar niet had mogen roepen,maa r zebegreep het best, daar kaboutertjes ook gehoorzaam moeten zijn.

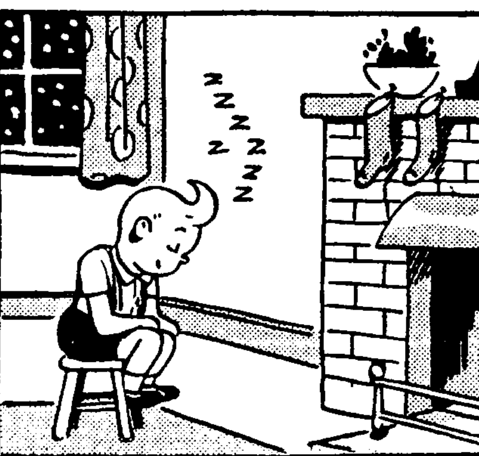
Het was nu al laat geworden en moeder, Lottie en Dikkie gingen samen naar huis.

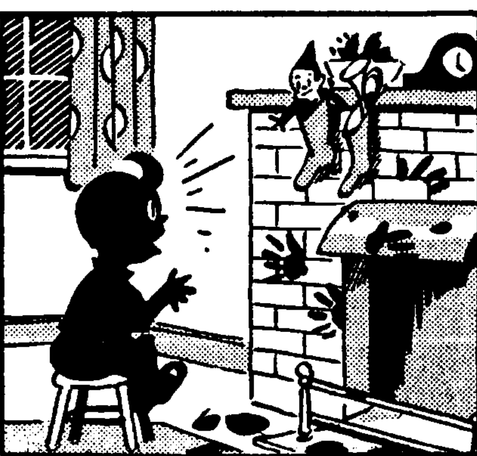
Vader moest nu natuurlijk ook alles horen van Piep. „Je moet maar vaak met mama naar het bos gaan", zei hij.

En je begrijpt, dat Lottie dat deed!

EVIKA

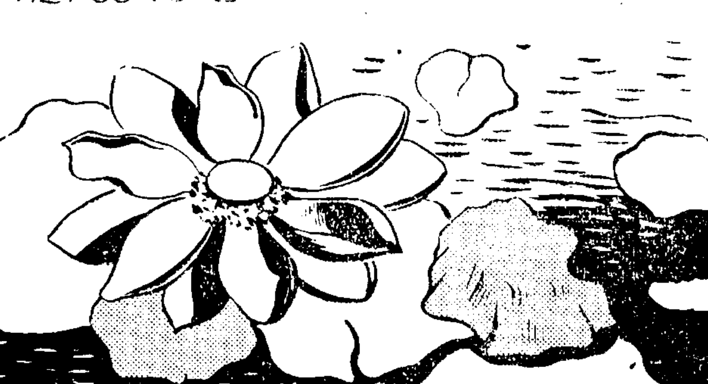

ONZE WONDERE WERELD

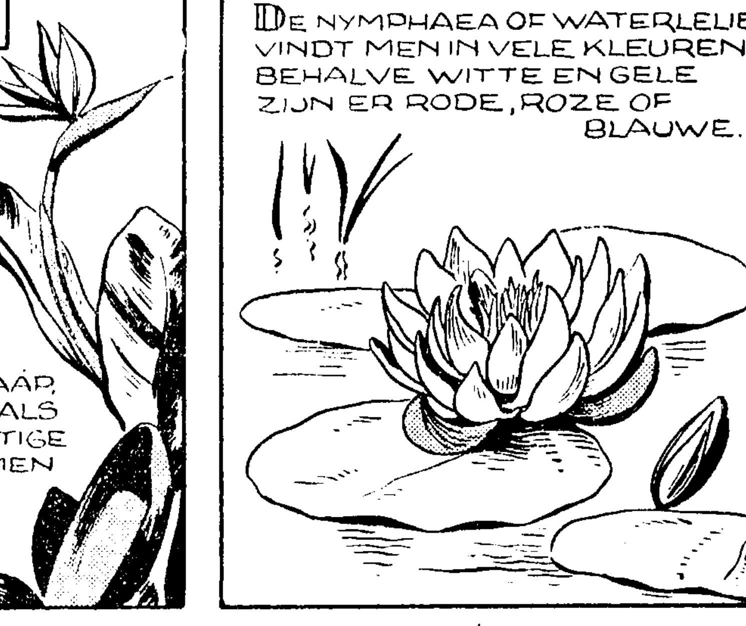
BLOEMENPRACHT
ER ZIJN VELE MOOIE BLOEMEN DIE DOOR HUN RUSTIGE PRACHT DE AANDACHT VRAGEN

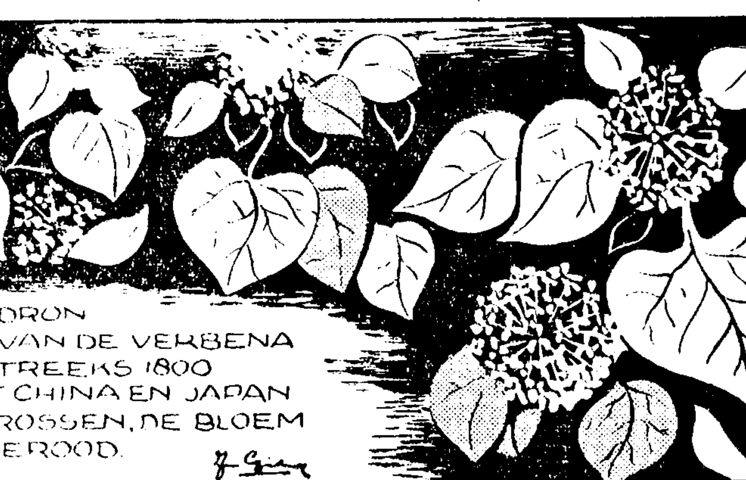

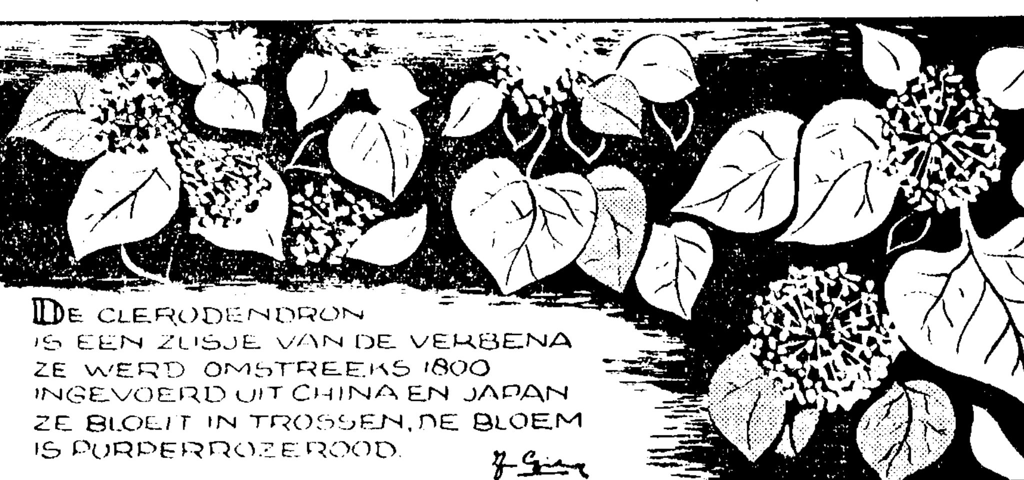

LEERRIJKE LESSEN

DE VOS EN HET WILDE VARKEN

Een vos liep op zekere dag door de bossen en ontmoette een wild varken, dat bezig was zijn slagtanden te scherpen tegen een taaie boomstam.

„Hei", zei Reintje, wat doe je nu?"

„Mijn tanden wetten", zei het wilde varken.

„Maar daar zie ik toch geen reden voor", meende de vos eigenwijs.

„O, nee?" vroeg het varken. „Maar dan heb jij het toch lekker mis." „Er is toch niemand die je aanvalt," zei de vos. „Je verspeelt alleen je tijd."

„O, ja? Meen jij soms", vroeg het varken, dat ik, wanneer ik straks misschien door honden word nagezeten en opgejaagd, nog de tijd zal hebben om eerst even mijn tanden te scherpen tegen een boomstam?

Wanneer ik op dat moment nog niet klaar sta om te vechten en mijn leven te verdedigen, kan ik mijn testament wel maken.

Nee, baasje, laat mij maar rustig begaan. Ik maak me klaar voor het gevecht, terwijl ik de tijd heb om dat rustig te doen. En indien ik dan het onderspit delf, zal niemand me tenminste kunnen verwijten, dat ik mijn voorzorgen niet had genomen".

Het wilde varken had gelijk en gaf ons daarmee een wijze les. Wij ook, wij zitten tussen gevaren en bedreigingen in en wij weten nooit, of en wanneer ze ons zullen bespringen. Maar indien we wachten met het smeden der nodige afweerwapens totdat die sprong komt, dan ligt het voor de hand dat we alle kans hebben om het weerloos slachtoffer van de eerste de beste aanval te worden En daarom: neemt bijtijds uw voorzorgen.

DE STIER EN DE GEIT

Een stier werd op zekere dag nagezeten door een hongerige leeuw.

Ofschoon niet bang en sterk, achtte onze stier het toch raadzamer de benen te nemen. Dat deed hij dan ook en hij zocht terloops zijn toevlucht in een oude geitenstal.

De oude geit, die in de stal stond, was daar echter niets mee ingenomen en ze probeerde uit alle macht de onwelkome gast weer naar buiten te duwen.

De stier was eerst verbaasd door zoveel stoutmoedigheid, maar koos toen de wijste partij en lachte de geit vierkant uit.

„Het is goed voor je zei de stier, „dat mij op het ogenblik een heel wat gevaarlijker en sterker vijand op de hielen zit dan jij ooit kunt worden, anders zou ik je eens laten voelen welk verschil er is tussen de kracht van een jonge stier en die van een geit. Nu heb ik er helaas geen tijd voor."

Die stier had gelijk. En hij gaf ons daarmee een wijze les. Het is immers nooit verstandig om zijn aandacht te laten afleiden door allerlei kleinigheden, die weinig ter zake doen, wanneer al die aandacht opgeëist wordt door veel belangrijker dingen.

We moeten onze krachten sparen voor datgene, waarop het werkelijk aankomt, willen we niet het gevaar lopen ons doel nooit te bereiken.

Eilandsvergadering Aruba

Aanvullende begroting 1954 in recordtijd aangenomen

Levendig debat betreffende richtlijnen commissie ad hoc

Oranjestad. — Gisteren kwam de Eilandsraad onder voorzitterschap van Gezaghebber Kwartsz in openbare vergadering bijeen. Behalve het voltallige Bestuurscollege waren aanwezig de UNA-fractie en 5 leden van de PPA. Bij de laatste ontbrak de heer Maduro, en de heer Anslijn die met verlof is. Bij behandeling van punt 3 van de agenda, kwam ook de AVP-fractie binnen, bestaande uit zes leden wegens afwezigheid van de heer Nisbet en het bedanken van de heer Oduber.

De ingekomen stukken werden vlug afgewerkt, waarbij de brief van het B.C. dd. 14 September 1954 met een rapport aangeboden door de Gouvernements-accountantsdienst dd. 7 Juli 1954 betreffende oprichting van een eilandelijke loterij, alsmede het rapport van de commissie ter bestudering van het vraagstuk der prostitutie, naar de afdeling verwezen werd.

Dan werd een punt van de agenda toegevoegd n.l. verzoek voor dispensatie door de heer E. Petrona voor het bouwen van een brandweergarage te San Nicolas.

Nadat de notulen van de vergadering van 2 September ware goedgekeurd, was het voorstel van het B.C. dd. 14 Sept. betreffende stichting van een openbare school voor g.l.o.b. te San Nicolas aan de beurt, dat reeds de voorlopige goedkeuring had. Dit gaf verder geen moeilijkheden en daarna kwamen onder de hamer het voorstel tot uitgifte van grond in eigendom aan het Apostolisch Vicariaat voor het bouwen van een bijkerk op Dakota en voor Bethanie voor een boerderij op kleine schaal. De Voorzitter herinnerde er aan dat voor dergelijke instellingen het de gewoonte is de gronden voor de helft van de prijs te geven, d.i. [illegible] per vierkante meter. Zonder hoofdelijke stemming werden beide agenda-punten aangenomen.

Punt 6 betrof de aanvullende begro-

dit naar de afdeling te verwijzen. De Voorzitter had hier echter bezwaar tegen en wees er op, dat de stukken de Raadsleden sedert 29 Mei werden toegezonden. De heer Eman (AVP) steunde de heer Croes bij zijn voorstel de behandeling van deze begroting naar de afdeling te verwijzen, doch het voorstel werd verworpen met 9 tegen 8 stemmen. Het ontwerp werd artikelsgewijs behandeld en daar geen enkel lid enige opmerking maakte, werd het binnen enkele minuten in zijn geheel aangenomen.

Onregelmatigheden O.W.

Betreffende de behandeling van punt 7, Taakomschrijving van de commissie ad hoc naar onregelmatigheden bij Openbare Werken, waren de algemene verwachtingen precies uitgekomen. Men verwachtte nl. een zwaar debat. Het ging er om of de commissie een onderzoek mocht instellen naar ALLE (beweerde) onregelmatigheden of zich slechts mocht bepalen tot die welke genoemd waren gedurende de vergadering van 2 September. (Voor een goed begrip citeren wij een deel van de rede van de heer Yrausquin op de vergadering van 2 Sept. j.l.) „Geasfalteerde wegen worden aangelegd voor partijgenoten van de A.V.P.. Deze wegen verbinden de openbare weg met een enkel huis en kunnen niet geacht worden het publiek belang te dienen. Vooral in Savaneta en Poos Chiquito en omgeving treft men een groot aantal van deze wegen aan. Het springt direct in het oog, dat het ene huis bevoordeeld wordt boven het andere. Voor het ene huis wordt een weg aangelegd, voor het andere niet, M. de V. Daarom zou ik de gedeputeerde voor Openbare Werken willen vragen: hoeveel hebben deze wegen gekost? Wie heeft de opdracht gegeven voor het aanleggen van deze wegen? Welke richtlijnen gelden bij het aanleggen van deze wegen? Uit welk artikel van de begroting worden deze wegen betaald? M. de V. het aannemen en ontslaan van personen, van arbeiders bij O.W. is helemaal verpolitiekt. Arbeiders die bij O.W. in dienst zijn moeten hun huizen ter beschikking stellen van de leider van de AVP voor zijn vergaderingen of anders worden zij ontslagen. Slachtoffers van deze praktijken zijn Bernardo Thiel, Vicento van der Linde, Anselmo Alberts en anderen. Het is niet waar dat Bernardo Thiel uit eigen beweging ontslag zou hebben genomen. Bernardo Thiel werd tot het uiterste geplaagd. Hij was chauffeur bij O.W. en men heeft hem gezegd dat hij vuilnis en dode beesten moest ophalen. Hij werd geplaagd en daarom kon die man niet meer anders en heeft zijn ontslag genomen M. de V.. Zo worden de mensen, die de AVP-partij niet aanhangen geplaagd en ontslagen. Aan de andere kant M. de V., schrijft de leider van de AVP briefjes aan de gedeputeerde voor OW om die en die aan te nemen, omdat zij hun huis ter beschikking hebben gesteld voor zijn politieke vergaderingen en onmiddellijk gaat de gedeputeerde over om deze mensen werk te geven M. de V.. Ik heb hier een typerend voorbeeld van een brief, geschreven door Henny Eman aan de gedeputeerde Geerman. (De brief wordt voorgelezen.)

M. de V., deze brief werd door de gedeputeerde Geerman ontvangen en de man is aan het werk als metselaar bij O.W.. Is dit niet treurig M. de V.?

M. de V., ik vind het wel pijnlijk, maar ik heb nog andere bewijzen, wilt U dat ik doorga of wilt U dat we deze in een afdelingsvergadering behandelen"?)

De moeilijkheden zijn ontstaan doordat het besluit van de E.R. van 2 September waarbij een commissie van onderzoek werd ingesteld, niet volledig is gesteld. De taakverdeling van de commissie, noch de richtlijnen werden in dit besluit genoemd. De Voorzitter betoogde bij herhaling, dat dit moeilijkheden heeft veroorzaakt, doch dat men thans bij elkaar is gekomen thans tot een taakverdeling te komen en richtlijnen aan te geven. Een levendig debat ontwikkelde zich, waarbij bijna alle leden betrokken werden. Er werd beweerd, dat het Eilandsbestuur niet competent is aan een landsdienaar opheffing van geheimhouding te verlenen; de heer Eman zag in het onderzoek naar de gedragingen van een gedeputeerde een gevaar voor precedenten, hoewel hij het onderzoek geenszins vreesde; de heer Yrausquin vond het plicht een onderzoek in te stellen en dit moet, indien nodig, ook bij andere departementen mogelijk worden gemaakt; de heer Milo Croes vroeg, waar de Raad medebesturende is, of het dan wel mogelijk is een onderzoek in het Bestuur te stellen en hoewel hij niet tegen onderzoek is, zijn er geen feiten; de heer Nassy zei dat de onregelmatigheden niet bewezen zijn en slechts beweerde feiten weergeven; en zo ging het debat enige tijd voort.

De heer Geerman betreurde het dat deze zaak zo gegaan is en verwees naar art. 62 van de Eilandregeling, n.l. dat het B.C. in zijn geheel verantwoordelijk is en niet de individuele personen. Indien er geen wet is, of geen voorschriften t.a.v. het aannemen van personeel, dan kan er ook geen sprake zijn van overtreding.

De Voorzitter gaf een andere interpretatie en wees op het kardinale punt van de richtlijnen en taakverdeling.

De heer Figaroa meende, dat slechts die gevallen mogen worden onderzocht, waarvan sprake is geweest bij de vorige vergadering, waartegen de heer Yrausquin opkomt, daar de heer Figaroa de eerste was, die klachten over het beleid van gedeputeerde naar voren bracht en zelfs verwijdering van de betrokken gedeputeerde aanhaalde. De heer Croes trachtte nogmaals het agendapunt naar de afdelingen te doen verwijzen, doch de Voorzitter had hiertegen ernstig bezwaar, daar in de afdeling toch geen oplossing verkregen zou worden. Het wordt dikwijls een langs elkaar heenpraten en het is voor de Voorzitter geen gemakkelijke taak een voorstel in stemming te brengen. De heer Henriquez betoogde dat B.C. en commissie ad hoc volkomen onafhankelijk van elkander zijn en niets met elkander hebben uit te staan. De commissie krijgt een taak, waarmede het B.C. zich niet te bemoeien heeft.

Afgestemd

Tenslotte werd een voorstel van de heer Yrausquin om alle gevallen te onderzoeken welke zich na 1 Januari 1953 hebben voorgedaan verworpen met vijf tegen twaalf stemmen. Er bleef dus over, dat alleen de genoemde gevallen onderzocht mogen worden en die welke aan het licht komen tijdens het onderzoek naar de Raad verwezen moeten worden. Het voorstel dat alle ambtenaren mogen worden gehoord na verkregen machtiging van het B.C. werd verworpen met 7 tegen 10 stemmen, zodat de commissie hierin vrij staat. De PPA stemde tegen het voorstel in zijn geheel, zoals gewijzigd, omdat de heer Yrausquin in de wijziging een beperking zag in de werkzaamheden van de commissie, waardoor deze niet efficiënt zou kunnen werken. De heer Werleman kon de zienswijze van de heer Yrausquin niet delen, daar toch alle andere gevallen voor de Raad kunnen worden gebracht. De heer Porf. Croes zeide dat de AVP bang was voor het onderzoek en daarom voor de wijziging stemde.

Thans kwam het verzoek van de heer Petrona ter tafel, het verlenen van dispensatie voor het bouwen van een brandweergarage te San Nicolas. De Voorzitter vestigde er de aandacht op, dat de firma Petrona en Croes zowel voor het gedeeltelijke als voor het gehele bestek de laagste inschrijfster was en dat dit een voordeel voor het land zou betekenen van ƒ 5.350.— op een bedrag van ƒ 43.000.—. Daar de heer Eman tegen het verlenen van de gevraagde dispensatie geen bezwaar had, werd het verzoek met algemene stemmen ingewilligd.

Nieuw bestuur „Don Bosco Fonds"

Oranjestad. — In de laatst gehouden vergadering van het Curatorium van de stichting „Don Bosco Fonds", werd het volgende dagelijks bestuur gekozen:

De Heer J.J.P. Oduber, Voorzitter. De Heer A.A. Laclé, Vice Voorzitter. Eerw. Frere Eugenius, F.S.C. 1ste Secretaris. De Heer N.E. Henriquez Jr. 2de Secretaris. De Heer W.H.M. de [illegible], 1ste Penningmeester. De Heer J. Laclé, 2de Penningmeester. Drie dames van het dagelijks Bestuur van de Damesvereniging „Unita", Commissarissen.

Als vertegenwoordiger van Z.H. Exc. Mgr. A. van der Veen Zeppenfeldt, is benoemd de Zeereerw. Pater B. Stan-[illegible] O.P. als opvolger van de Zeereerw. Pater H. Penninx, die om gezondheidsredenen bedankt heeft.

Het afgetreden Bestuur kan terugzien op een welgedane arbeid, want 25 November a.s. zal de Stichting „Don Bosco Fonds" het genoegen smaken te zien dat het eerste grote werk door haar ondernomen, afgeleverd kan worden. Op die dag n.l. zal de Inrichting voor wezen en verwaarloosde meisjes, dat op Noord is verrezen, door Z.H. Exc. Mgr. Zeppenfeldt plechtig worden ingewijd en geopend.

De Stichting „Don Bosco Fonds", opgericht bij notariële acte van 13 Mei 1951, door de Damesvereniging „Unitas", heeft ten doel:

„De nodige voorbereidende maatregelen te treffen om te komen tot het oprichten op Aruba van tehuizen voor weeskinderen, benevens verwaarloosde en anderszins behoeftige jeugd en voor zover nodig de instandhouding daarvan."

Heeft de voorbereiding voor de totstandkoming enige jaren gevergd, nu is het dan zo ver dat het tehuis voor meisjes in gebruik zal worden genomen. Het Bestuur heeft goed werk verricht. Een prachtig gebouwencomplex staat op Noord. Een sieraad voor Aruba dat kan wedijveren met wat er op dit gebied in andere landen gedaan wordt.

Vele giften heeft de stichting mogen ontvangen, maar er is nog veel nodig. De inrichting op Noord is nog niet helemaal voltooid en daarbij is de stichting reeds bezig voorbereidingen te treffen om te komen tot het oprichten van een soortgelijke instelling voor jongens. Het nieuwe bestuur heeft hier weer een prachtige taak.

Onnodig te zeggen, dat elke gift welkom blijft. De stichting heeft een bankrekening op de drie banken op Aruba. [illegible] 1954. De heer Milo Croes vroeg

Shakespear voor de V.U.

Oranjestad. — Over Shakespear in het Nederlands te horen, is iets dat men niet iedere dag zal ervaren. Het is daarom een unieke gelegenheid die de Volks Universiteit haar leden en andere belangstellenden aanbiedt. Hedenavond (Woensdag 10 November) zal de heer Strooy, leraar M.O. - B. Engels, van Curaçao overkomen om in de Julianaschool een lezing te houden over het onderwerp: Shakespear en zijn werk. Een tweede lezing wordt gehouden, eveneens in de Julianaschool op Woensdag 24 November a.s. Beide lezingen beginnen om 20.15.

Bayreuth. — Door een ontploffing in een kruitfabriek in een buitenwijk van Bayreuth zijn vijf personen om het leven gekomen en acht gewond.

CURACAO

Geen alcohol op 15 November

Willemstad. — Naar wij vernemen heeft het Hoofd van Politie op Curaçao, de Gezaghebber M. P. Gorsira, bepaald, dat op 14 November as. van 18 uur af tot 16 November 6 uur de gelegenheden, waar alcoholhoudende dranken worden verkocht, gesloten zullen zijn. Dit in tegenstelling met een bericht in een plaatselijk ochtendblad dat gisteren meldde, dat de bedoelde zaken alleen op 15 November as. (verkiezingsdag) gesloten zouden zijn. We kan ontheffing van dit besluit worden verleend, echter met dien verstande dat geen alcoholhoudende drank zal worden verkocht in bovengenoemde tijd van Zondagavond 18 uur tot Dinsdag 16 November as. 06.00 uur v.m.. Opgemerkt zij, dat ook bier onder dit verkoopverbod valt.

Speciale contact-avond voor de Bonairianen

Willemstad. — Vrijdagavond is er onder KVP auspicien een speciale vergadering voor de Bonairianen op ons eiland belegd. Shon Bubu Booi en Lod Gerharts — de grote figuren uit de Bonairiaanse politiek — zullen het woord voeren.

Shon Bubu, die bekend staat om zijn fijne humor, L. Gerharts om zijn scherp oordeel zullen zeker grote belangstelling — ook buiten Bonairiaanse kring — trekken.

Deze vergadering, die zeer druk belooft te worden, vindt zijn beslag op de speelplaats van het Canisius College te Steenrijk. De aanvang is gesteld op 20.00 uur.

Rotary helpt jonge moeders

Willemstad. — Naar wij vernemen wordt ook dit jaar weer een aantal Kerstpakketten uitgedeeld door de Rotary Club. De dames van de Rotary maken deze pakketten in orde. Zij zijn bestemd voor noodlijdende jonge moeders, vooral voor as. moeders. Het pakket zal baby-kleding, etenswaar etc. bevatten, de artikelen die een jonge moeder het hardst nodig heeft.

In de maand December, tegen Kerstmis worden deze pakketten uitgereikt. Hoofdzakelijk gaan de Kerstpakketten naar de buitendistricten. Op deze wijze draagt de Rotary Club weer het hare bij aan de steun, die ook door verschillende andere verenigingen aan dat gedeelte van het Curaçaose volk, dat wel eens hulp nodig heeft. De geste van de Rotary wordt natuurlijk door de moeders zeer op prijs gesteld.

„Vrije dag" in studie

Willemstad. — Dezer dagen circuleerde, gelijk wij reeds meldden, een circulaire onder de winkeliers in Punda, waarin de mening gevraagd werd van de heren kruideniers om i.v.m. de in werking treding van de nieuwe arbeidstijdenregeling te komen tot een uniforme vrije dag. De opstellers van bedoelde circulaire zijn nl. de mening toegedaan, dat het beter is het gehele voor de vrije dag in aanmerking komend personeel een dag TEGELIJK vrij te geven dan over te gaan tot een zogenaamd rouleringssysteem, waarbij constant gedurende de werkweek personeel gedeeltelijk afwezig zal zijn.

Bedoeld vraagstuk, zo vernemen wij van mr D. S. Jessurun Cardozo, secretaris van de Vereniging Van Handel en Nijverheid, heeft de aandacht van het Bestuur en is thans in studie genomen.

Te gelegener tijd zal deze kwestie in het brandpunt der belangstelling worden geplaatst, aldus onze zegsman. En terecht, want het plan verdient om zijn sympathieke strekking ook de volle aandacht.

Eilanden afdelingen met reces

Willemstad. — De afdelingsvergaderingen van de eilandsraad van Curaçao zijn t/m 18 November a.s. uitgesteld. Gebleken is dat diverse leden van de eilandsraad de afdelingsvergaderingen niet kunnen bijwonen i.v.m. de drukke werkzaamheden die verbonden zijn aan de verkiezingen.

Nablo-bestuur demissionnair

Willemstad. — De heer D. L. Capriles, voorzitter en lid van de NABLO heeft met ingang van 15 September j.l. ontslag gevraagd als lid en voorzitter van het NABLO-bestuur. Drukke werkzaamheden zijn de redenen, welke de heer Capriles tot deze stap hebben genoopt. Op de vergadering van 11 October j.l. heeft het NABLO bestuur de ontslag aanvrage behandeld en is tevens in zijn geheel afgetreden in afwachting van de in December te houden algemene ledenvergadering, waarop statuair een nieuw bestuur moet worden gekozen. 't Huidige demissionnaire bestuur heeft zich belast met de afhandeling van de lopende zaken.

Nieuwe slag voor Engels voetbal

„Spartak" (Moskou) slaat Arsenal in eigen huis

Londen. — Op de historische grond van Highbury in Londen heeft de Londense voetbalclub Arsenal voor 66.000 toeschouwers een nederlaag geleden tegen de Russische club Spartak uit Moskou.

De eindstand werd 2-1 voor Spartak, bij de rust was de stand 1-1.

In de wedstrijd werd door de Londenaren prachtig voetbal gedemonstreerd en zij vochten tot het eindsignaal voor de gelijkmaker, welke hun dan ook wel zou zijn toegekomen.

De Russen toonden zich grootmeesters in de balbehandeling, doch niettemin heeft het Russische optreden bij het Engelse publiek — dat voor een groot deel met de idee wondervoetballers te zullen aanschouwen naar Highbury was getrokken — een ietwat teleurstellende indruk achtergelaten. Spartak zal uit een ander vaatje moeten tappen wil het de volgende week de Leaguekampioenen, de Wolverhampton Wanderers, verslaan.

De Moskouse voetbalclub „Dynanmo" arriveerde inmiddels in Luasanne en trainde reeds in het Olympisch Stadion aldaar met het oog op de wedstrijd tegen een gecombineerde ploeg van Zürich en Luasanne op 11 November a.s.

Het Russische gezelschap werd door Charlie Chaplin ontvangen in zijn villa aan Meer van Genève.

Chili organiseert wereldkampioenschappen basketball(dames)

Rio de Janeiro. — Het bestuur van de Internationale Amateur Basketball Federatie (FIBA), heeft tijdens een zitting in Rio de Janeiro, Chili aangewezen als organisator voor de wereldkampioenschappen voor dames.

Het bestuur besloot voorts, dat de ploegen, die dit maal aan de wereldkampioenschappen in Rio de Janeiro hebben deelgenomen, niet in die landen kunnen spelen, die niet vertegenwoordigd waren in Rio.

Razende olifant

Augsburg. — Een 19-jarige olifant van het circus Berley te Augsburg is door middel van een zware Amerikaanse mitrailleur gedood, nadat hij sedert een paar dagen als een razende tekeer was gegaan, zijn temmer bijna had gedood en een belangrijke deel van de inboedel van het circus had vernield.

Ferrari en de Pan-Amerikaanse race

Modena. — De Ferrari-automobielfabrieken hebben bekendgemaakt, dat Porfirio Rubirosa achter het stuur zal zitten van een 4,9 liter Ferrari tijdens de deze maand te houden autorace op de pan-Amerikaanse verkeersweg. Rubirosa heeft een van deze wagens besteld en zal inschrijven als onafhankelijk coureur. De officiële ploeg van Ferrari zal bestaan uit twee 3 liter wagens, die worden gereden door Giovanni Bracco en Umberto Maglioli, twee bekende Italiaanse coureurs.

Zulueta verslagen

New York. — Orlando Zulueta (Cuba), die op de vierde plaats staat geklasseerd voor het wereldkampioenschap lichtgewicht boksen, is in een gevecht van tien ronden op punten verslagen door Kenny Lane uit Michigan, die niet op de lijst van candidaten voorkomt. Vele boksliefhebbers meenden, dat Zulueta had gewonnen. De beslissing werd met kreten van misnoegen begroet.

Training KNVB-spelers wordt gedecentraliseerd

's Gravenhage. — De Technische Commissie van de KNVB onderhandelt met de Oostenrijkse oefenmeester Merkel (HBS) en Donnenfeld (Xerxes) met het oog op gedecentraliseerde training van op de voorgrond tredende spelers van 10 tot 24 jaar en de centrale training van 't Nederlandse elftal. De bedoeling zou zijn dat Merkel ingeschakeld werd voor de gedecentraliseerde training van prominente jongeren, terwijl Donnenfeld — evenals Merkel exspeler van een Weense club — met de training van het Nederlandse elftal zou worden belast.

Duitse belangstelling voor a.s. Ol. Spelen

Frankfort. — Blijkens een verklaring van Karl Ritter von Halt, voorzitter van het Westduitse olympische comite, zal de Westduitse ploeg voor de olympische spelen te Melbourne in 1956 uit ongeveer 100 athleten en officials bestaan.

Voor de uitzending van ploegen naar Melbourne, naar de hippische wedstrijden te Stockholm en naar de winterspelen te Cortina D'Ampezzo is een bedrag van 2.100.000 mark (ongeveer NAf. 945.000) nodig. Von Halt zeide dat hiervan ongeveer de helft was bijeengebracht.

Nieuw puntenwaardering bij boksen?

New York. — De voorzitter van de New Yorkse Athletiek Commissie Robert Christenberry heeft aan de wereldcommissie voor de beroeps bokssport, waarvan hij eveneens president is, een eenvoudig schema voorgelegd voor een nieuwe puntenwaardering, gaande van 0 tot 3 punten per ronde. Ingeval van een onbesliste ronde zou de waardering 0-0 zijn, bij gering voordeel 1-0, bij een aanmerkelijk voordeel 2-0 en bij een zeer groot overwicht 3-0.

De bedoeling van Christenberry is dat deze waardering om te beginnen voor de wedstrijden om een wereldkampioenschap zal gelden, en dat ze later algemeen zal worden ingevoerd.

Nederland lost buitenl. dollarschuld af

's Gravenhage. — Gezien de ruime Nederlandse deviezenpositie zal een bedrag van Hf. 199.367.000 aan buitenlandse dollarschuld nog dit jaar door Nederland worden afgelost. Aan de Internationale Bank is voorgesteld de laatste zes halfjaarlijkse termijnen, die in respectievelijk 1970, 1971 en 1972 vervallen, vervoegd af te lossen.

Z.E. de Gouverneur bracht gisteravond, vergezeld van zijn echtgenote een bezoek aan de schilderijententoonstelling van de Wener, Hans Robert Pippal, welke geopend werd in het Curaçaos Museum. Op de foto zien wij van links naar rechts Gouverneur Struycken, Chris Engels, Landsminister Karner en Mevrouw Struycken, in een genoeglijk gesprek gewikkeld.

Gemis betrouwbare werpster kost Alpina de zege

Willemstad. — Dat Alpina ook voor de tweede het niet tegen Paradise kon bolwerken, lag voor een groot deel in het gemis van een betrouwbare werpster. Maritha Clarenda, die zeker iedere slagdame wel in bedwang weet te houden, lag gisteravond thuis ziek. De beginnende werpster van Alpina, die niet zo'n betrouwbare indruk maakte, moest al in de 2e inning de plaat ruimen voor Editha Krips, die zich, weliswaar, moedig gedroeg, doch ook niet kon verhinderen, dat de „groenen" uiteindelijk met de eer plus de punten gingen strijken.

Ook de meisjes van Paradise zelf hebben een groot aandeel gehad in de overwinning. Het was een lust om te zien wat de meisjes van Paradise daar op het veld presteerden. Wat slagkunst betreft, kunnen de andere speelsters wel een lesje krijgen van Lea Geerman, die met een tweetal thuisslagen, haar club op de goede weg hielp. Ook de 1e honk-dame, Mildred Scharbaai, was als altijd uitstekend. De meest bedriegelijke geslagen ballen of de meest slordige aangooien wist zij met het grootste gemak rustig en kalm te hanteren.

Wat intensief oefenenen al dan niet vermag.

Alleen de werpster, mej. Promise moet het zich op de werpplaat opstellen nog iets bijgebracht worden; in één enkele inning beging zij op dezelfde wijze drie „schijnbewegingen", die Paradise slechts 1 tegenpunt kostten.

Bij Alpina waren de besten: de linkerveldster Judary Brown, werpster Editha Krips en 3e honkdame Lichtenberg. In het slaan was Alpina deze avond niet zo gelukkig, ofschoon de veldsters van Paradise zich telkens op de juiste plaats wisten op te stellen.

Al met al niet zo'n spannende wedstrijd, die wij verwacht hadden. Het slot kwam met een verdiende zege voor Paradise met 13—10.

Ook scheidsrechter „Shorty" (de bekende hulpscheidsrechter bij honkbal) was van de partij. Dat er nog meer zulke betrouwbare leiders volgen!

Vijfhonderd kinderkens op Sithoc Fair

Willemstad. — De Kinderfair van Zondag jl., welke door Sithoc was georganiseerd, trok maar liefst vijfhonderd kinderen naar de Nieuwe Haven. Ongeveer een driehonderd vaders en moeders vergezelden de kinderen, die allen hebben genoten van de attracties, waarvoor het Sithoc-bestuur heeft gezorgd. Wij vernamen hedenochtend nog, dat de bruto-opbrengst van deze kinderfair ongeveer ƒ 1200.— bedraagt. De opbrengst (bruto) van de op Zaterdagavond en Zondagavond gehouden fair voor groten bedraagt ƒ 5000.—. De netto opbrengst van deze fairdagen is nog niet bekend.

Waterpolocompetitie

Willemstad. — Morgenavond wordt het Rifzwembad de waterpolo competitie onder auspiciën van de N.A.Z.B. voortgezet met de navolgende wedstrijden: 20.00 uur: Robben-A vs Mariniers Suffisant; 20.30 uur: Robben-B versus Asiento-A (dames) en 21.00 uur Robben-B tegen Asiento.

Het weer

Max. temp. 30.4 C (86.7 F); min. 26.6 C (79.9 F) en gem. 28.2 C (82.8 F). Max. wind 18, min. 10 en gem. 13 knopen. Vochtigheid 72,8%. Bewolkt 8 en zwaar bewolkt 16 uren.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Muzikale uitzending voor de kinderen in het Papiament.
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleaños Feliz.
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan....
19.00 Boletin di noticia.
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 Conjunto-avond
21.45 Voor de Indiase kolonie
22.00 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Noord-amerikaans muziek
18.15 Duitse wijsjes
18.30 Hollands kwartiertje
18.45 Antilliaanse muziek
19.00 Woensdagavond concert.
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht
20.15 Gevarieerde muziek
20.30 Nieuws.
20.40 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

KELKBOOM.

17.30 Cocktail
18.15 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 Boekbespreking
20.30 Muziek
21.00 Peticiones
21.30 Preguntas y repuestas cu valor
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Radio prijsvraag
17.15 Vrolijk programma
17.45 Populaire melodieën.
18.00 „Aetherstem",
18.30 Voor de jarigen op de Antillen.
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Klassieke concert.
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Klanken uit alle landen.
19.00 Nieuws.
19.17 De Haarlemse Volksdansers,
19.30 „Uit en Thuis"
19.36 Morgen is het Wapenstilstandsdag".
19.56 U vraagt.... wij draaien.
20.17 Catholica.
20.20 Voor de West:
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed: Door Ds. F. R. A. Henkels.
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:

Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. J. Roos tel. 2137

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 13 Nov. 12.00 E. C. de Haseth, tel. (stad) 3179

B. g. g. nadere inl. M. B. Lansink, tel. 4500 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:

C. P. Riegman tel. 2265

C.S.M.

Rederij:

C. L. Fangman tel 0-5091
Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 E. v. d. Werf tel. 3101

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 tel. 2245 J. Marcussen

THEATER ASIENTO:

„Les enfants de L'amour"
Geen kinderen beneden 18 j.